ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИ

КЛАС

Книжка для Киці

Конспект Киці, або як завести рибок

ЯКЩО ЗЛИТИ ШАТОНУ

Велика Китайська

ЯК ПРАЦЮЮТЬ РЕЧІ

ВИГРАЙ ПРИЗ

БЛИЗНЮКИ

ПРО КОЛІБРИКОВИХ ДЖИНІВ

Привіт! Я так і знав, що ти мене впізнаєш. Справді, це я, Класний — власною, як-то кажуть, особою. Поздоровляю, сьогодні ти виграв! Утім, можеш ще разочок виграти, якщо заповниш хрестиками й нуликами мою анкетку на наступній сторінці: дуже сподобалася тобі якась стаття, став навпроти неї хрестик, не дуже — тоді нулик, а як зовсім не сподобалася, то ти, певне, не "Клас" читаєш.

Тут головне — анкетку відрізати і мені надіслати. А я тоді лотерею влаштую, а список призів сам прочитати можеш.

Але зараз я не про призи хочу сказати, а про Колібрика нашого та його джинів. Не плутай з джинсами, бо джинси — то не моя тема. Моя — сам Колібрик.

Якщо чесно, не давав мені спокою цей малюк. Хороший хлопчик, товстенький, окуляри носить. Але розумний занадто. Я теж розумний, але так уже історично склалося: я — полтергейст, я — Класний, я все це вигадав. А Колібрик — він хто?..

Подейкують, що він — вундеркінд. Тобто талановите дитя. Дитя — так дитя. А от звідки — талановите?.. Так мене це цікавило, що вирішив я трошки Машиною Часу скористатися — тою, що її наш професор Крапка винайшов. Щоб подивитися, звідки наш Колібрик такий розумний став? Понатискав я кнопочки в Машині, бажання замовив, щось там загуло, дисплей освітився — і...

І от що, скажу тобі, я побачив...

Бачу, прямує собі малий Колібрик до пункту приймання склопосуду. Жарко, багато води випив, чого б не здати пляшки? Все зрозуміло, я так і сам робив. Ну, здав він посуд, купив собі цілісіньку пляшку тоніку. Відкоркував. Тільки націлився водички з бульбашками ковтнути — аж тут з пляшки дим як повалить, іскри як посипляться, спалахи різні — не поп-спалахи, не Юрко Юрченко з Аква-Вітою — справжні блискавки в землю вдаряють!..

Я сам, не будь Класний, злякався б! А Колібрик дочекався, доки дим розсіється, і бачить: стоїть перед ним негр у смугастому халаті і цілком приязно промовляє:

— Щиро сенк'ю тобі, Колібрику, за визволення. Набридло мені сидіти в тій пляшці, а ти мене визволив. Ще раз сенк'ю, що означає гранд мерсі.

Тут Колібрик трохи знітився, бо пити все одно хочеться, і каже:

— А ви, негре, хто будете?

Негр йому пояснив, що насправді він не негр, а джин, котрий доволі довго сидів у пляшці, а тепер, завдяки Колібриковій милості, видряпався назовні і ладен виконати будь-яке Колібрикове бажання. Числом рівно три. І як виконає всі три бажання, може вважати себе цілком вільним від боргу честі перед своїм визволителем.

Отут, власне, і настала черга Колібрикового сумніву: які ж там три бажання, якщо і тридцять три не сходяться! Тут тобі і відик, і песик, і братик, і човник... Не кажучи, що пити все одно хочеться, а тонік — тю-тю!..

Тоді він і каже:

— Хочу пити!

Бац — і просто в руки отримує склянку свіжесенького соку з апельсинів!

Ледь насмакувався — нова ідея у Колібрика:

— А касету з Діснеївськими мультиками можеш?

Ледь промовив, як тут його аж засипало касетами з мультиками. І всі — ліцензійні, з перекладами, дивись і дивись.

А джин нетерпляче гарячкує:

— Ну,— каже,— останнє бажання замовляй!

І отут я зрозумів, чому нашого Колібрика вундеркіндом кличуть! Спокійнісінько він сік допив, склянку долі поставив і каже:

— Отож-то. Останнє моє бажання: хочу ще одну пляшку з новим джином.

Тут мій негр ледь альбіносом не став!

Та куди подітися: бажання господаря — закон для джина. Отак і став Колібрик володарем знань нашої планети. Що хоч може дізнатися, бо в нього завжди останнє бажання — про пляшку з новим джином. Тобто — з новими знаннями, з новими бажаннями.

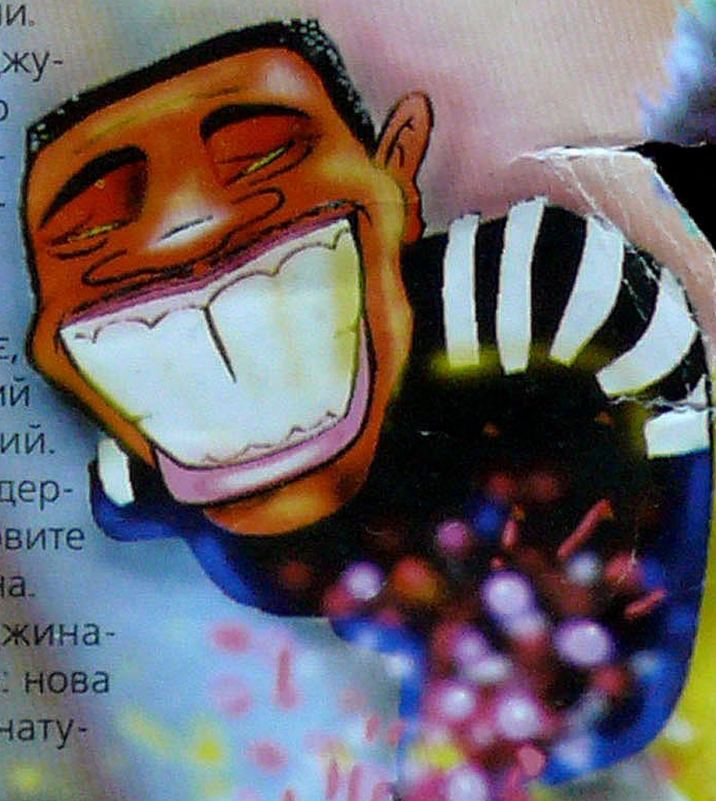

На заводі прохолоджуючих напоїв тепер навіть нову назву вигадали —"джин-тонік". Та Колібрика на це не спіймаєш: він добре знає, хто такий джин, і який йому тонік потрібний. Бо ж він — таки вундеркінд! Тобто талановите дитя, наша людина. Такий всякими "джинами" не спокуситься: нова генерація обирає натуральний сік!

Канікули у "Наутілусі" з... Хортиці ..... А—Б

Книжка для Киці ..... В

Сам собі перукар ..... Г

Як виховувати батьків ..... Д

Смакота! ..... Е

Чому сіль солона, а цибуля робить сльози ..... Є

Я жартую — ти смієшся ..... Ж

Класна стінгівка ..... З

Наші хіт-паради ..... И

Конспект Киці, або Як завести рибок ..... І—Ї

Якщо вірити Платону ..... Й—К

ІНДІ-КАР у розрізі ..... Л—М

Велика і китайська ..... Н

Ворожіння за книгою перемін "І-ДЗІН" ..... О—Р

Страшилки ..... С

Альбом Класного ..... Т

Головокрутки ..... У

Фокус! ..... Ф

Анекдот на анекдоті ..... Х—Ц

Усяка всячина ..... Ч—Ш

Літаєш собі? — Літай! ..... Щ

Посібник для безплатного проходу на концерти ..... Ю

Як працюють речі. Таємне чорнило ..... Я

Твій комікс ..... Ь

Привіт! Це знову я, Класний. Перша Класна лотерея відбулася! Прізвища переможців читай на календарі!
А тепер оголошую чергову Класну лотерею! Смужку з хрестиками та нуликами надішли на адресу журналу "Клас!".
У цьому номері розігруються призи:

- 5 аудіоплеєрів
- 5 надзвичайно цікавих подарункових книг
- 5 відеокасет з класними фільмами
- 20 аудіокасет з хітами
- 200 комплектів зошитів "Колібрі'97"

Виграти приз може кожен! Щасливчики отримають їх поштою у червні.

У наступному номері — розиграш нових призів. Щасти тобі!

Адреса журналу: 282008, м.Тернопіль, а/с 523, журнал "Клас!"

«КЛАС!»
пізнавально-розважальний дитячий журнал
Реєстраційне свідоцтво КВ №1929
Передплатний індекс *40240*

Видавець
фірма «W» ltd
282008, м.Тернопіль, вул. Живова, 11, а/с 523
телефон (0352) 22-90-05, факс (0352) 22-08-78, 22-23-97

Розповсюдження
Tarnex
тел. (0352) 22-90-13
Кольороподіл
Tarnex

Головний редактор *Во Вік О'Басс*
Головний художник *Олег Кіналь*
Відповідальний секретар *Олексій Пасічник*
Набір та коректура *Олександра Вовк*

Apple Book *Тетяна Ткаченко, Ольга Ткаченко*
Технічний супровід *Андрій Зеленський*
Верстка *Олена Березовська*
Шеф-редактор *Володимир Головач*

Виготовлено в Україні
Друк Коломийська друкарня ім.Шухевича.

Для "Класу" писали і малювали:
Олександр Ємченко
Наталя Конопля
Анатолій Казанський
Ярослав Габ'як
Володимир Малахов
Олександр Музика
Радна Сахалтуєв
Іван Кравець
Хтос-Ь-Там

Увага!
Редакція "Класу!" повідомляє, що веде листування з читачами винятково на сторінках журналу, не надсилає адреси артистів, їхні фотографії, а також не виконує домашні завдання та контрольні роботи.

© «W» ltd, 1997. *При частковому чи повному передруку текстів та відтворенні графічних матеріалів журналу «Клас!» посилання на журнал обов'язкове.*

Болівар Симон (1783-1830)
керівник боротьби за незалежність іспанських колоній у Південній Америці. Визволив від іспанського панування Венесуелу, Н.Гранаду (Колумбія і Панама), провінцію Кіто (Еквадор), у 1819-30 президент Великої Колумбії, яка утворилася на території цих країн. У 1824 визволив Перу і став на чолі утвореної на території Перу Республіки Болівії, названої на його честь.

Барокко
один з головних стилів у європейській архітектурі і мистецтві кінця XVI — середини XVIII століть.

Батискаф
самохідний апарат для глибоководних океанографічних досліджень.

Баржа
судно, яке призначене для перевезення різних вантажів на річках, озерах, в закритих районах моря.

Отже, мила моя Кицю, я продовжую книжку для тебе. Сподіваюся, що перше ваше побачення з хлопчиком завершилося цілковитим успіхом: твоє "інтерв'ю" виявило, що на хлопця можна покластися в скрутну хвилину, що він не брехун і не зануда, а найголовніше — він просто у захваті від твоєї привабливості та краси. Ура?..

Знак запитання поряд зі словом "ура" — це не поліграфічна помилка, навіть не сподівайся. Це я спеціально попереджаю тебе, що стрибати аж до стелі ще передчасно. Кохання, як не дивно, не завжди завершується після першого побачення — за ним прийдуть інші. І щоразу тобі, Кицю, доведеться зачаровувати хлопчика знову і знову. Саме для цього і пишу я черговий розділ цієї книжки.

СПРАВА ТЕХНІКИ

Якщо вважаєш, ніби зараз йтиметься про відеомагнітофон, татусевий "Запорожець" або про комп'ютерну приставку, які привернуть увагу хлопчика до тебе, — то помиляєшся, люба. По-перше, я маю на увазі зовсім іншу техніку. А по-друге, технічні досягнення нашого часу привернуть увагу хлопця не до тебе, а до себе — до відео, машини або комп'ютера. Тож розраховувати на цю техніку не раджу. Втім, все по порядку.

Час спливає, ваші побачення стають звичною справою: всі кінотеатри ви обійшли, у всіх кафешках посиділи, всі грошики прогуляли. Може виникнути бажання показати йому щось несамовито цікаве й унікальне: приголомшити парубка, наприклад, видовищем Ніагарського водоспаду (якщо живеш неподалік) або особистим знайомством з Во Віком (якщо ти з ним знайома). Однак сам Во Вік (це я!) ні те, ні друге, ні третє рішуче рекомендує не робити, тому що більшу частину своїх емоцій хлопчик витратить на це екзотичне видовище, а от на твою долю тих емоцій може не вистачити. Але все має бути навпаки — хлопчик мусить шаленіти від тебе, мила моя Кицю, а не від якогось там Во Віка.

Отож — вмикай свою фантазію, вигадуй щоразу щось новеньке й дотепне. Врахуй: хлопчик не повинен нудьгувати з тобою. Ваші зустрічі мають збуджувати в ньому інтерес, щоб йому завжди було цікаво, щоб звикав твій обранець проводити час саме з тобою. Тоді тобі можна не боятися інших суперниць. Навіть якщо він, бовдур, захопиться ще якоюсь дівчинкою, то дуже швидко почне згадувати, як весело й цікаво було йому з тобою, скільки вражень дарувала йому ти, Кицю, — і неодмінно повернеться до тебе.

Втім, не варто про сумне. Отже, час спливає, цілуватися він не наважується, і тільки по очах видно, що він до тебе не байдужий. Це означає, що настав час ще раз дати йому по довбешці. Не в буквальному розумінні, звісно, — просто час показати себе у всій красі. Що це означає?.. Багато дівчаток переконані, що можуть привабити хлопчика власною красою, привабливістю, інтелектом, добротою, вмінням підказувати на екзамені, смачно готувати і, нарешті, кохати. Все це правильно і цілком справедливо.

Та існує ще один безвідмовний спосіб приворожити хлопчика і спрогнозувати ваші майбутні стосунки. Я ж не думаю, що ти так довго "обробляла" його тільки задля того, аби через місяць подарувати подружці на день народження. Отже — прагни поводитись так, наче ви вже давні та справжні друзі. А для хлопчиків слово "друг" означає — людина, яка і підтримає у скрутну хвилину, і покритикувати не посоромиться. Отож — не соромлячись, вчися підтримувати і критикувати свого хлопця! Хвали його якнайчастіше, щоб він відчував власну особливість: ти насправді бачиш його унікальність і саме тому обрала його серед інших.

Однак — хвали-хвали, та не захвалюй! Відповідна критика теж необхідна — така, котра не дасть йому запишатися і подумати, буцім він надто гарний для тебе, і що слід йому пошукати для такого видатного (за твоїми словами) хлопчика більш цікаве дівчисько. Не соромся критикувати! Але — дуже м'яко і винятково наодинці. Критика в присутності сторонніх (навіть найсправедливіша критика!) — це такий удар по хлопчачому самолюбству, який здатний вмить зруйнувати найніжніші почуття.

Натомість вдале поєднання підтримки і незлобливої критики здатне творити справжні чудеса! Тепла, щира похвала сповнюватиме хлопчика впевненістю у власних силах і у твоїх почуттях до нього, а критичні зауваження тільки підкреслять, що ти не брехала, коли хвалила його.

Оце я і називаю "справа техніки".

Учись!

Книжка для Кицї

Сам собі перукар

Ганді Індіра
(1917-1984)
прем'єр-міністр Індії у 1966-77 і з 1980, міністр закордонних справ у 1984. Дочка Дж.Неру. Учасниця національно-визвольного руху. Займала також різні міністерські пости (з 1964). Була вбита.

Гербарій
колекція спеціально зібраних і засушених рослин з метою їх вивчення та систематизації.

1

1. Зроби посередині проділ. Зачеши одну частину волосся набік, другу частину розділи на три пасма.

2

2. Заплети волосся до самого кінця. Закріпи косичку гумкою. Зроби те ж саме з іншого боку.

3

3. Зроби з косички петлю, як на малюнку.

4

4. Просунь кінець косички у петлю і затягни вузол. Зроби те ж саме з другою косичкою.

Зав'язані косички

1

1. Розчеши волосся і збери його в кінський хвіст. Закріпи хвіст гумкою.

2

2. Розділи волосся на три рівні частини і міцно заплети аж до кінчика хвоста.

3

3. Закріпи кінчик косички гумкою. Можеш носити і таку зачіску – із заплетеним кінським хвостом.

4

4. Щоб зробити кок, закрути косичку навколо гумки аж до самого кінця.

5

5. Просунь кінець косички під закручене волосся, так щоб кінчики волосся заховалися всередину кока.

6

6. Щоб кок тримався на голові, закріпи його шпильками до волосся.

Кок

Щоб носити зачіску "зав'язані косички", починай заплітати косу не вище рівня вуха.

А для того, щоб кок мав охайний вигляд, старайся якомога рівніше і акуратніше заплести косичку.

Як виховувати батьків

Батьки у тебе, розумію, жахливі. Сам на це наштовхнувся, коли на світ народився. Але не все ще втрачено. Головне — зрозуміти, чого ти від батьків хочеш. А для цього слід провести дослідження психологічного стану батьків. Найчастіше для цього вистачає трьох пунктів.

Стан № 1: коли їх немає вдома. Про це можна тільки мріяти.

Стан № 2: коли вони повертаються з роботи, дивляться на тебе втомленими очима, а насправді — не бачать нічого, крім телевізора, який теж не бачать.

Стан № 3: коли батьки починають волати, що ти все робиш не так, як вони хочуть, що ти надто голосно вмикаєш музику, що всі стіни ти обклеїв плакатами "цих шизофреників", і взагалі варто почати життя спочатку.

Буває. Що поробиш — не пощастило тобі з батьками. Доведеться їх перевиховувати, оскільки їм тебе вже точно перевиховати не пощастить. Та й навіщо — хіба ти поганий?..

Отож — почнемо з твоїх, приятелю, батьків.

Насамперед, слід звернути увагу на їхні вуха. Не на розмір і не на вигляд. Хай навіть вуха батьків нічим не більші за їхню зарплату — зараз йдеться ще не про гроші, а про здатність що-небудь чути.

Якщо ти казатимеш про бажання одержати на день народження нові джинси, батьки справлятимуть враження глухонімих — і це правильно, бо такі дурниці ти сам мусиш розв'язувати. Зате, коли ти врубиш на всю міць свій магнітофон, вони одразу розкажуть, що думають про тебе не тільки сусіди з квартири навпроти, але й пришельці з літаючої тарілки — буцім інопланетяни не входять у контакт із землянами виключно тому, що давно оглухли через твій магнітофон.

Не раджу ображатися, приятелю. Вся річ у тому, що, згідно наукових дослідів, батьки просто не спроможні сприймати нашу улюблену музику — їхні барабанні перетинки звикли до коливань відповідної амплітуди і частоти, тобто пристосовані тільки до звичних звуків.

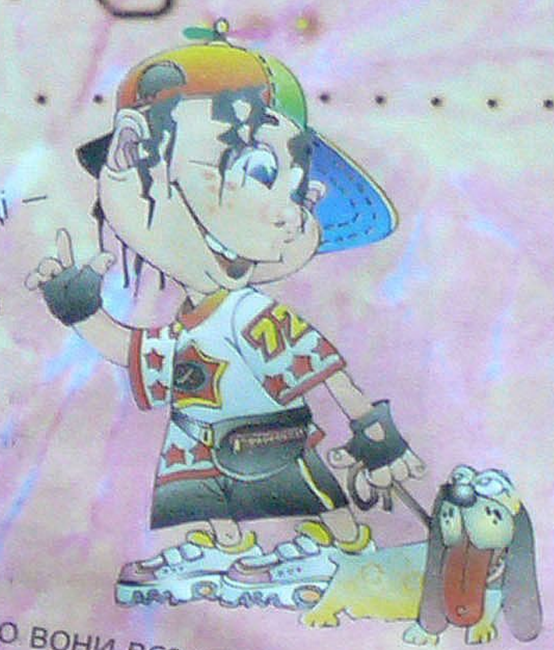

Якщо вони все життя слухали по радіо трио бандуристок, то ці звуки тішать їхній слух, бо звичні барабанним перетинкам. Батьки в цьому не винні, так їх привчили — раджу запам'ятати останнє дієслово.

Розумієш, коли мама каже, що від твоєї музики в неї голова болить, то це саме тому, що в неї справді болить голова, а не тому, що вона придурюється. Тому для початку підбери для виховання батьків програму з більш-менш мелодійних пісень, до того ж, бажано, зіграних на акустичних інструментах. Підібрав? Тоді вмикай музику — та не на всю котушку, а доволі тихо, щоб її можна було почути, але щоб звучала вона ніби фоном. Через якийсь час батьки, самі того не розуміючи, звикнуть до такого звучання, їхні вуха пристосуються до нової для них роботи.

Другий номер програми виховання батьків — цікавість до новин музичного життя країни та зарубіжжя. Викликати таку цікавість теж належить тобі. Якщо ти прагнеш жити в мирі й злагоді, розповідай татові й мамі всі музичні новини. Не варто при цьому звертати увагу на те, що їм це не дуже до вподоби. Наслідок буде такий — оскільки переважна більшість новин шоу-бізнесу їм вже відома від тебе, вони підсвідомо почнуть реагувати на ті ж таки новини з телевізора або радіо, імена твоїх кумирів глибоко увійдуть в їхній побут: бо ті самі імена, які вони почули від тебе, повторюють і диктори телебачення, а хто знає — той не боїться. Зараз тобі важливо, щоб твої батьки склали свою думку щодо тих музикантів, яких ти любиш — хай навіть ця думка не буде позитивною. Особливу увагу приділяй людським цінностям — тобто якнайбільше розповідай про особисте життя музикантів, про їхні весілля і розлучення, про народження дітей, сердечні страждання та невдачі. Згадай "Маріелену" чи якусь іншу "мильну оперу" — батьки "тащаться" від таких подробиць!

А от тепер настає час виводити магнітофон на пристойну потужність! Тепер тебе зрозуміють. А якщо не зрозуміють, то — одне з двох: або ти поспішив, або можеш сміливо говорити, що народився в непідходящій родині, і розпочинати військові дії комунального значення. Але — швидше перше, ніж друге.

Головне — зрозуміти: ми відповідаємо за тих, кого приручили. Лагідністю і терплячістю можна зрушити навіть блок НАТО, годі вже й казати про власних батьків. А я знаю, про що кажу!

Здоровий спосіб Життя

Ми є те, що ми їмо.
Народна мудрість

Джексон вирішив нагадати Киці про бутерброд з ковбасою, яким він колись через неї мало не подавився.

— Люба Кицю, чого це ти мені страшні історії про бутерброди з ковбасою не розповідаєш?

— Знаєш, щось не до тебе було, Джексоне. Та й ти десь вештаєшся. Після прес-конференції про плеєри ти такий гордий ходиш — хоч не підходь. А я от собі касету "Скрябіна" купила. Сила!

— Давай бартер, Кицю — я тобі про "Скрябіна", а ти мені про цей свій харч щось розкажи.

— Годиться. А ти любиш молоко?

— Люблю. Особливо "пташине молоко".

— Пташине я теж люблю. Хто його не любить? Але ти послухай про найзвичайнісіньке молоко.

Молоко призначене для годування малят, а в природі — звірят. Коли звірята підростають, вони перестають харчуватись молоком, і тоді в їхньої мами воно зникає. Люди ж упродовж свого життя споживають коров'яче молоко. Але у природі так не буває, щоб дорослі тварини споживали молоко. Виходить, що людина зневажає закони природи?

Медична наука дослідила, що у немовлят виділяється в шлунку спеціальний фермент, який розкладає казеїн, що міститься у молоці (особливо у великій кількості в коров'ячому), на легкозасвоювані складники. Після 3 річного віку вироблення цього ферменту припиняється. Природа вважає, що дитина молоком більше харчуватись не буде. Що ж виходить, якщо продовжувати споживати молоко?

Казеїн — це хімічна сполука, з якої виготовляють казеїновий клей. Потрапляючи у шлунок людини, він обкутує частинки їжі, заважаючи їхньому перетравленню. Поскільки ферменту для його переробки в організмі вже немає, то неперетравлений казеїн опиняється в кишечнику людини, склеює скупчення відходів, що заважає нормальному функціонуванню кишечника. Зовнішньо — це погане самопочуття, соплі, чхання. Організм усіма засобами прагне вивести назовні накопичений слиз.

Але ж ми знаємо про велику користь молочних продуктів — скажеш ти. Так, звичайно, але тих, над якими вже попрацювали бактерії. Кефір, йогурт, сир — чудові, смачні та дуже корисні! Їх виготовлено завдяки різним штаммам бактерій, котрі зробили з молока, з його складників зовсім інший продукт. Зваж на це, коли тобі запропонують молоко, випий краще йогурт! Але подивись на упаковку: якщо йогурт містить живу культуру бактерій, тоді все нормально. Термін зберігання "живого" йогурту близько двох тижнів. Якщо ж на упаковці стоїть термін зберігання кілька місяців, то від йогурту там залишилась одна назва — мінеральні сполуки та консерванти. А що таке консерванти, ти вже знаєш. Не вживай таких продуктів!

— Отак-то, Джексоне! Тепер твоя черга — про "Скрябіна".

— Давай трохи пізніше, десь після уроків.

— Ну давай.

Смакоти

Салат із кульбаби (на 4 порції)

— 300 г листків молодої кульбаби;
— 125 г сала; 2 кусочки хліба;
— 2 маленькі цибулини;
— 2 зубці часнику;
— 1 чайна ложка гірчиці;
— трошки цукру; мелений перець;
— 4 столових ложки олії;
— оцет; сіль.

1. Листки кульбаби почистити, помити і добре обсушити.
2. Сало нарізати тонкою соломкою, розтопити на сковороді на помірному вогні. Шкварки викласти на тарілочку.
3. Хліб нарізати маленькими кубиками і обсмажити у жирі від розтопленого сала.
4. Цибулю і часник почистити, дуже дрібненько нарізати, додати до смаженого хліба (грінок) і все разом швидко тушкувати.
5. Оцет, цукор, сіль, перець, гірчицю і олію змішати у кремоподібний соус.
6. Листки кульбаби розкласти на тарілку і полити соусом. Шкварки ще раз швиденько розігріти на сковороді і разом з тушкованими грінками посипати салат. Салат відразу подавати до столу.

Салат з кропиви (на 4 порції)

— 200 г листків молодої кропиви;
— 100 г щавлю; 2 цибулини;
— 1 круто зварене яйце;
— 4 столових ложки олії;
— 1 столова ложка нарізаної зеленої петрушки;
— чорний мелений перець;
— оцет; цукор; сіль.

1. Листки кропиви і щавлю перебрати, промити, добре обсушити і грубо нарізати.
2. Цибулю почистити і дуже дрібно нарізати. Почистити яйце і нарізати кубиками. Всі компоненти перемішати з петрушкою.
3. Змішати оцет і олію, до смаку приправити цукром, сіллю, перцем і цим соусом полити салат.
4. Салат на 10 хвилин залишити настоятися, потім викласти у салатницю і подати до столу.

Фруктовий салат з апельсинами і вершками (на 4 порції)

— 2 червоних яблука;
— 2 столові ложки лимонного соку;
— 2 банани;
— 2 апельсини;
— 1/8 л жирних вершків;
— 1 пакетик ванільного цукру.

1. Яблука помити, розрізати на 4 частини, вирізати серцевину, потім нарізати впоперек тонкими шматочками. Відразу ж перемішати з лимонним соком, щоб вони не потемніли.
2. Банани почистити, нарізати кружальцями і покласти до яблук.
3. Апельсини почистити, нарізати впоперек кружальцями. Кружальця розрізати на 4 частини. Апельсини перемішати з іншими компонентами.
4. Вершки збити у густу піну, поступово добавляючи ванільний цукор, і полити ними салат. Салат швидко подати до столу, але перемішати вже на столі.

СМАК І НЮХ

Може, хтось собі думає, що ніс служить для того, щоб сувати його туди, куди не треба, а язик – щоб потім про це все патякати.

Не раджу це робити, бо можна отримати по носі так, що прикусиш язик! А насправді смак і нюх відіграють велику роль у житті людини. Ти спроможний розрізнити більше тисячі запахів. Маленькі пухирці на язику і ворсинки у глибині носової порожнини мають властивість аналізувати хімічний склад речовин і передавати інформацію до мозку. Чутливість аналізаторів нюху людини в 200 разів (!) більша за чутливість аналізаторів смаку.

Годі вже говорити про собак!

Колись давно, коли людина жила в умовах дикої природи, нюх часто рятував життя.

Смак можна обманути, коли з нюхом не все гаразд, наприклад, коли нежить. Переконайся в цьому сам. Закрий ніс і спробуй моркву, а потім огірок – їх буде важко розрізнити за смаком.

Попроси, щоб твій товариш заплющив очі. Дай понюхати йому цибулю, а з'їсти дай терте яблуко. Він подумає, що їсть терту цибулю.

ЧОМУ СІЛЬ СОЛОНА, А ЦИБУЛЯ РОБИТЬ СЛЬОЗИ

Смакові пухирці (рецептори)

На язику міститься чотири типи смакових рецепторів, кожен з яких розрізняє свій смак: солоний, солодкий, гіркий і кислий.

Якщо подивишся на язик крізь збільшувальне скло, то побачиш смакові рецептори. При великому збільшенні вони мають такий вигляд.

ДИХАННЯ

Щоб жити, потрібно постійно дихати. Ти про це не думаєш, мозок про це піклується сам. Якщо ти штучно затримаєш подих понад хвилину, мозок змусить тебе знову почати дихати.

Повітря, котрим дихаєш – це суміш різних газів, але організм вимагає для життя тільки одного з них – кисню. Без кисню людина помирає за кілька хвилин. Дихаєш ти за допомогою легень. У грудній клітці обидві частини легень, ліва і права, захищені міцним панциром – ребрами.

Я жартую – ти смієшся

Більшість відомих мені тестів грунтуються на підрахунку балів. Але наприкінці навчального року так не хочеться зайвий раз повертатися до арифметики!
Не хочеш – то і не рахуй! Оскільки цей тест вимагає від тебе тільки відповідей – так або ні. Справа в тому, що про характер цікавої тобі людини можна дізнатися з її жестів, способу розмовляти чи навіть сміху. І як би не сміялася людина – тихо, гучно, соромлячись чи зневажливо,– завжди її сміх відповідатиме власному характеру. Придивись до того, як сміються люди, і ти багато чого дізнаєшся про їхні характери.

Ось "гаряча десятка" найпоширеніших видів сміху.

1. Людина, сміючись, торкається мізинцем своїх губ.
Найчастіше це означає, що людина любить бути в центрі уваги. Вона має власне уявлення про правила хорошого тону, яким усюди і завжди прагне відповідати. Така дівчина неодмінно граціозна й елегантна.

2. Людина, сміючись, затуляє рот рукою.
Це зовсім не обов'язково значить, буцім у неї погані зуби, а до лікаря йти боязко. Швидше за все, ця людина просто боязка і не надто впевнена у собі. Часто-густо соромиться, прагне залишатися в тіні, не розкриватися.
Якщо ти сам маєш таку манеру сміятися, раджу не перегинати палицю, нескінченно краючи і контролюючи себе.

3. Чи часто людина сміється, закидаючи голову?
Якщо так, то майже напевне це людина довірлива і щиросердна, та водночас має широку натуру. Часом здатна на несподівані вчинки, продиктовані самими лише почуттями. Тобто ця людина не надто покладається на розум.

4. Сміючись, твій співбесідник рукою торкається обличчя або голови.
Перед тобою – фантазер і мрійник. Це, звичайно, непогано. Та, з іншого боку, він спроможний всю свою енергію спрямувати на здійснення особистих фантазій, мрій і снів, не помічаючи реального життя. Власні "сновидіння" йому дорожчі.

5. Людина морщить ніс, коли сміється.
Це свідчить про те, що її почуття та погляди схильні до швидких змін. Ця людина емоційна і, певне, вельми примхлива, легко піддається хвилинному настрою, що може викликати певні ускладнення і для неї самої, і для оточуючих.

6. Людина сміється голосно, з розкритими вустами.
Без сумніву, така людина має великий темперамент, дуже рухлива, любить побалакати і привертати увагу. Але сама слухати не любить, буває нестриманою і непоміркованою.

7. Якщо людина нахиляє голову перед тим, як розсміятися...
Значить, вона з породи добросовісних, сердечних і звикла пристосовуватися до обставин та інших людей. Її почуття і вчинки завжди під контролем. Ніколи вона нікого не образить і не засмутить.

8. Сміючись, твій співбесідник тримається за підборіддя.
І ти сам так смієшся?.. Нічого дивного, оскільки така манера притаманна більшості підлітків, які здатні на будь-які вчинки без довгих роздумів і коливань, відтак і вчинки ці часто-густо бувають необачними. Нічого, скоро подорослішаєш і сміятимешся в якийсь інший спосіб. Однак зараз такої людини слід дещо побоюватися.

9. Чи примружує людина повіки, коли сміється?
Так, звичайно, сміються врівноважені, впевнені в собі люди. Ще це може свідчити про неабиякий розум. Це людина дійова й наполеглива. Часом навіть більше, ніж слід – зайва наполегливість може перерости у надокучливість.

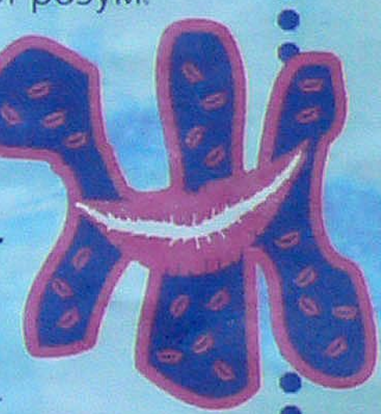

10. Та якщо людина не має визначеної манери сміятися...
Швидше за все вона належить до індивідуалістів: у всьому й завжди керується виключно власними думками і прагненнями, часто нехтуючи поглядами інших. А це навряд чи комусь до вподоби.

Розумію, що назвав далеко не всі способи сміху. Та головне – аби людина вміла сміятися!
Негідники – вони найчастіше похмурі й не люблять сміятися, чи не так?

Отож – смійся більше, продовжиш життя!

Класна стіннівка

Класні вечори, або Чому мені тепер не сумно

У моєму класі сто новин. **Перша:** Киця вирішила завести рибок в акваріумі. Рибки мені подобаються, та й веселіше буде вечорами. Правда, тепер мені і так ніколи нудьгувати, оскільки лінивий Во Вік доручив мені випускати класну стіннівку – і це **новина номер два.** От тільки **новина номер нуль** – я ніяк стіннівці назву не вигадаю. Може, хтось з вас підкаже, бо "За відмінні знання" або "Учись, бо гірше буде!", як радить назвати Колібрик, мені чомусь не подобаються. Чекаю ваших пропозицій!

Новина номер 63 – це відсутність гасла стіннівки, тож разом з назвою надсилайте свої варіанти гасла. Чесно кажучи, мені подобається те, що я його сам вигадав: "Cogito ergo sum", що означає "Я мислю, значить, існую". Та, виявляється, так красиво сказав не тільки я, а ще якийсь Сенека. Але він сказав раніше років на сто, тому від такого гасла довелося відмовитись, виконуючи закон про авторське право.

А новина номер 97 – це листи, що надходять у "Клас!". Це просто щастя для мене. Часом я стриматись не можу від радості. Шкода тільки, що не всім відповісти можу, бо Клас великий, а Класний – один. Тож пробачте, я вам у журналі відповідатиму.

А приємно хороші листи отримувати, чесно! З деякими уривками не можу усіх читачів не познайомити. Адже ми друзі. Тільки без образ, бо ж листи подаю мовою оригіналу.

Дуже мені прикро, що пошта затримує доставку журналу. Обіцяю, що з нею я розберусь!

Колібрику висловлює співчуття за "стрес" від отриманої двійки ("відмінник без двійки – не відмінник") Марта Біль зі Львова. Від неї ж і анекдот:

– Летить кажан, летить і раптом – ба-бах у дерево. Піднімається і каже: "З тим плеєром ще колись заб'юсь!"

"Класний дуже кумедний, його ніхто не бачить, крім ..."
(Лепетань Ірина з Вінниці)

– Хотів би я знати, хто це такий "крім..." Вона ж запитує, чи існують наші класні персонажі насправді? Хто ще в цьому сумнівається? Нема таких, правда ж? Ми навіть оголосили у минулому номері "Конкурс класних двійників" – ККД скорочено (прошу не путати з коефіцієнтом корисної дії).

"Хочеться, щоб у тебе (у журналі "Клас!") було більше сторінок, побільше приколів і поменша ціна!!!
(Турченко Павло, м.Львів)

– Робимо все, щоб так і було!

"Найбільше щастя – мати таких друзів, як Класний, Колібрик, Киця, Джомолунгма-Джо, Джексон і Во Вік".
(Панченко Олексій, м.Вінниця)

– Повністю з тобою згідний. Прикро, що Юлі Назарчук з м.Житомира прийшов журнал без вставки-плаката. Ох ця пошта!

"Ага-а! Пани Ганя! Влепила двойку Колибрику! Такую непростительную ошибку сделала! Вот это пани!"

"У меня насчет динозавров свое мнение – их убили инопланетяне! Ну, прилетели с космоса, забрали наших трудоспособных людей для колонии, а наших гадких рептилий? Конечно же, они их пришлепнули и улетели, даже глазом не моргнув".
(Мітін Дмитро, м.Львів)

Я теж кажу: "Вот это пани!"

Забуваю про уроки,
З ними стільки в нас мороки.
Я на пошту поспішаю,
"Клас!" беру я і читаю.
(Афоніна Анастасія, м.Львів)

– Молодець, читай далі!

Бурчай Наталя з Черкас присвоїла нам титул "найкумеднішого, найдотепнішого, найкольоровішого журналу". Вона ж поіменно всім, хто його робить, подякувала.

– Ура! Ми всі щасливі.

Кордюк Оксана з Шостки змусила всіх своїх друзів передплатити журнал "Клас!".

– От молодець! Всі б так!

"Оце по делу!"– сказав Володя Острянко (він же Вовік, тільки вкупі) з Києва, коли отримав мій подвійний номер 2-3.
І тут же, розкритикувавши мій класний альбом, запропонував "втулити" до хіт-парадів "найунікальнішу репліку".

– Пропозиція приймається, «втуляєм», а за альбом я не ображаюсь.

"Круто!" – одностайно вирішили друзі Боднарчук Вікторії з Хуста, прочитавши журнал "Клас!".

– Оце так друзі! Радий за мудре рішення. Привіт коту Тому.

"Я сподіваюсь і навіть впевнена, що багато прихильників журналу «Клас!» стануть трохи розумнішими, добрішими і веселішими",– пише Мар'яна Гула з Києва.

– А те, що тобі недавно "стукнуло" 15 років, просто чудово. Вітаю з днем народження і тішусь, що тобі з нами цікаво. Салют!

Андрій Цяцяк зі Львова признав, що "...Киця у другому номері стала ще гарнішою".

– Ти ще чергових номерів не бачив! Чекай!

Світланка Кошиленко з Полтави, називаючи мій журнал "дорогеньким Класиком", радіє, що у журналі не помилилася, а невідомий хлопець зі Львова, який володіє надзвичайними здібностями (не маючи грошей на покупку журналу, дістав їх за 5 !!! хвилин), вважає, що найбільше щастя – це перше кохання, яке "завжди вище над матеріальним".

– Над чим "матеріальним" – не сказав, але нам всім і так зрозуміло: "Amour і більше нічого".

Ігор Скалецький з Тернополя вважає, що класно те, що він вчиться у 7 класі, але не дуже класно, що у паралельному. І що клас (у школі) – це те приміщення, де "забивають науку в голову".

– І з тим, і з другим, Ігоре, повністю згідний. Але погодься, що краще з повною головою, ніж з порожньою. Тому бажаю тобі наступні "дирехторську контрольну з алгебри та дирехторську контрольну з англійської" написати на 5 балів!

Половина наших дівчаток, як я зрозумів з листів, закохалися у Колібрика, а решта — в Джексона та Джо. Ну а з хлопцями все зрозуміло — тільки про Кицю і чую. От що значить мати зелені очі. В мене, Класного, не закохався ніхто, але всім я подобаюсь, і всі мене люблять! Отак-то! Яка різниця між словами "закохатися" і "любити"? О, про це треба Во Віка запитати. Він про це розкаже найкраще і головне — найзрозуміліше!

І нарешті — **новина номер сто!** Найважливіша! Починаючи з липня, я буду друкувати в журналі адреси дітей, які хотіли б знайти собі друзів за листуванням. Напиши кілька слів (тобто коротко) про свої захоплення і вподобання, назви вік і свою адресу — от і все необхідне для того, щоб твоя адреса з'явилася в "Класі". Для цієї сторінки я навіть вигадав-таки гасло:

"Школярі всіх країн, листуймося!"

До наступної зустрічі, па! (Класний)

НАШІ ХІТ-ПАРАДИ

Дякую за те, що ти ділишся з нашим "Класом" своїми думками, подіями та розповідями, які дають нам змогу складати наші класні хіт-паради!

Найважливішою подією за кількістю відданих голосів визнано історію, яка трапилася з тернополянином Юрієм Гардецьким. Одного разу він розбив улюблену вазу батьків і, аби уникнути покарання, стрибнув з балкона і втік. А живе Юра на другому поверсі. Тільки незрозуміло, що він вважає важливішим: те, що у кут не поставили, чи те, що нічого собі не зламав.

*У номінації **"Найважча класна робота"** переможцем стала Мар'яна Гула з Києва. Вона вважає, що найбільшою складністю для вчителів є вгамувати її несамовитий клас. Вітаємо Мар'яну і висловлюємо співчуття вчителям.*

На третьому місці у розділі **найпотішніших випадків** Попович Наталя з Херсонської області, яка в аптеці почула, як один дідусь попросив замість бальзаму "БІТТНЕРА", бальзам "ГІТЛЕРА".
Друге місце посідає Оля Прохорчук з Нетішина. Коли на уроці української мови вчитель спитав, хто такий скрипаль, один з її однокласників відповів: "Скрипаль — це людина, яка скрипить".
А найбільш потішний випадок стався, на нашу думку, з Оксаною Артеменко з Лубен Полтавської області. Якось у неї трапився день народження (ну з ким не буває?). Але коли гості зібралися йти, виявилося, що Оксанин пес Амур відв'язався і нікого не випускає з будинку. Якої породи Амур, Оксанка не повідомила, але можна здогадатися, що собака Баскервілів у порівнянні з ним — просте цуценя. Пізніше, як написано у листі, Амур захопив ціле подвір'я і почав вимагати гелікоптер, дві путівки у Трускавець та вісімнадцять кілограмів м'яса, погрожуючи тим, що взагалі не випустить заручників. Але врешті-решт, завдяки самовідданим діям Оксани та її батька, ситуацію було взято під контроль, і всі потрапили до своїх домівок.

*Зі своїм **найбільшим щастям** переміг Андрій Кириленко із Золотоноші. Річ у тім, що йому запропонували написати наукову роботу до Малої Академії наук України, над чим він і працює у даний момент. А ще Андрія Володимировича запросили вступити до Західноукраїнської заочної математичної школи. Ми дуже пишаємось, що серед наших читачів зустрічаються відмінники, юні математики та вундеркінди. Так тримати! Тільки, будь ласка, не перевчіться, добре?*

Найкращою миттю у почуттях, крім кохання, цього місяця є чудові факти народження всіляких маленьких родичів, починаючи з молодших сестричок та братів і закінчуючи племінниками і племінницями.

*Перше місце у номінації **"Найбільша прикрість"** посідає Ліза Романенко з Миколаєва. Це просто жах один!!! До їхньої школи приїхали... зубні лікарі! А-А-А-А-А-А!!! Зграя підступних стоматологів увірвалася на територію школи і тероризує нещасних українських учнів. Допоможіть! Допомога приймається у вигляді пасти "Бленд-а-мед" та жуйки "Дирол" (можна без ксиліту).*

Найкращою книжкою визнано "П'ятеро юних нишпорок та вірний пес".
Найкращий фільм цього місяця — "МОРТАЛ КОМБАТ" ("Смертельний Бій").
Хіти: 3. "Зимняя Вишня" — А.Варум; **2.** "Где-то" — "Іванушки Інтернешенл";
1. "А тепер усе інакше" — "Аква Віта".

Хіт-парад триває! Пропонуй нові номінації! Чекаю!

Конспект Киці, або

У понеділок Киця прийшла до школи на цілу годину раніше! Я аж зрадів, бо як воно мені, Класному, в пустому-пустісінькому класі аж два дні самому. І нікому пожалітись, щоб поспівчував, хіба що тобі. Ти мене зрозумієш.

Отож прийшла Киця, сіла за парту, витягує, дивлюсь, книжку товсту-товсту (до школи просто так такі товсті книжки ніхто не носить). Я відразу подумав, що тут щось не те. Щось, думаю собі, буде! Розгорнула Киця книжку, а там малюнки рибок — одна за другу гарніша. Отут-то я все зрозумів — заводимо у класі АКВАРІУМ. Це такий будиночок зі скла для рибок — риб'ячий дім. Знаю, знаю — від одного слова "риб'ячий" вже нудить. Більше не буду.

Я зрадів страшенно — буде тепер у мене власне широкоформатне кіно! А Киця, бачу, хвилюється, щось собі виписує з книжки на листочок, одним словом, готується. Ясно до чого — переконати клас у необхідності акваріума. І таки — переконала!

Одним словом, вже через два дні в нашому класі стояв великий, на 150 літрів акваріум, в якому плавали 10 пар шикарних і різнокольорових рибок. А для тебе я зберіг конспект Киці. Може, і ти захочеш мати акваріум.

Як відомо, Земля на дві третини своєї поверхні вкрита водою. Людину завжди цікавив загадковий і недоступний підводний світ. Створений в мініатюрі, цей світ викликав захоплення ще 5-6 тисяч років тому, та й не менше захоплення викликає у нас. Старовинні акваріуми влаштовувались у вигляді басейнів як з морськими, так і з прісноводними рибками.

Сьогодні відомо понад 20 тисяч видів риб, з них у прісних водах живе близько 1150 видів.

З усього розмаїття риб в акваріумах розводять 150-200 видів — мешканців тропічних водойм. Тому й акваріум за своїми умовами більше подібний до тропічного ставка. Акваріум з рибками — це набагато цікавіше, ніж телесеріал про Альфа. Не віриш? То краще переконайся сам!

Що треба знати, щоб зробити все як треба?

1. Перш за все треба вирішити, де поставити акваріум. Бажано подалі від вікон, де багато світла, що викликає позеленіння води.

2. Якщо місце вибрав, то подумай, якого розміру акваріум у цьому місці найкраще б підійшов. Порадься із старшими.

3. Акваріум можна купити готовий, але можна й зробити самому. Тут потрібна буде допомога старших. Для об'єму 50-80 літрів годиться скло завтовшки 5-6 мм. Для 80-150 літрів потрібно 6-8 міліметрове скло (вітринне). Сучасні силіконові м'які клеї дозволяють склеювати скло, не використовуючи металевого кутника.

4. Після того, як акваріум уже готовий, його потрібно гарно вимити. Увага! При цьому акваріум найчастіше розбивається. Тому будь обережний!

5. Грунт

Грунт в акваріумі потрібний для рослинок. Готуємо його з грубого річкового піску або гравію чи гальки розміром 3-7 мм. Грунт потрібно добре промити кілька разів, а потім прокип'ятити і знову промити. Грунт вистеляємо на дно акваріума, створюючи рельєф на свій смак.

Цихлозома

Дискус

Дистиход

Нотобранхіус

Гупі

Ботія

Як завести рибок

Барбус

Меченосець

Неон

Скалярія

Якщо маєш, то поклади трохи черепашок, кілька цікавих камінців. Одним словом, створи підводне царство. Все це спочатку треба ошпарити кип'ятком. Нехай це зроблять дорослі. Кип'яток знищить шкідливі мікроби.

6. Вода

Для початку потрібно взяти трохи води у того, в кого вже є акваріум. При цьому перенесеться мікрофлора. До цієї води долий частину відстояної води і частину холодної кип'яченої. Якщо вдома є водяний фільтр, то найкраще пропустити воду з крана через нього. Температура води має бути 20-25 градусів.

7. Повітря

Купи в зоомагазині повітряний компресор. Прилаштуй його біля акваріума і опусти туди шланги.

8. Фільтр

Повітря, яке нагнітає компресор в акваріум, можна використати для фільтрації води в акваріумі. Можна купити готовий фільтр або зробити ось такий:

Час від часу потрібно фільтр витягувати з акваріума і промивати губку у проточній воді.

9. Освітлення

Акваріум потрібно обладнати кришкою, в яку вмонтувати освітлення. Найкраще, щоб це була люмінісцентна лампа денного світла і одна-дві лампочки розжарювання. Акваріум потрібно освітлювати щоденно 10-13 годин для того, щоб рослини, які у ньому ростуть, виробили достатньо кисню. Потужність освітлення — 1 Вт на літр. Попроси допомогти когось із старших.

10. Підігрів води

Рибки дуже чутливі до зміни температури води. Вони, як і люди, можуть мерзнути і навіть простуджуватись, якщо вода буде занадто холодна. Тому обладнай свій акваріум підігрівачем, який повинен працювати в автоматичному режимі. Найкраще купити готовий комплект, котрий складається з підігрівача та термометра з контактами. Коли температура піднімається, контакти розмикаються, і підігрів припиняється. А коли температура знижується — підігрів знову включається.

11. Аж після цього всього можна купувати рибок і рослинки (водорості) для акваріума. Йди на "пташиний ринок" і купуй рибки парами, щоб були він і вона. Спочатку купи кілька найпростіших водоростей. Через місяць-два, коли в акваріумі встановиться екологічний баланс, можеш додати складніші і красивіші водорості.

12. Харчування

Найкращий для рибок — живий корм: кільчасті черви (трубочник), мотиль, коретра, ракоподібні (дафнія, циклоп). Зранку можна годувати живим, а ввечері сухим кормом. Режим годування і кількість корму мають бути такі, щоб рибки завжди охоче брали корм і весь з'їдали.

Для того, щоб дізнатися більше про рибок та акваріум, піди у бібліотеку і візьми книжки на цю тему. З них ти дізнаєшся багато цікавого і корисного про види рибок та догляд за ними.

Часу для догляду за рибками потрібно не так вже й багато, а от радості стане набагато більше.

Якщо вірити

Першим про Атлантиду повідомив людству в своїх "Діалогах" знаменитий грецький філософ Платон. В одному з них — "Тиміїв" — він переповів історію боротьби праафінян з атлантами, яку повідали "наймудрішому з семи мудреців" Солону єгипетські жреці з міста Саїс. А в другому — "Критії" — докладно описав саму Атлантиду, її суспільний і державний устрій, релігію, звичаї тощо.

Згідно з переказами, після того, як боги поділили землю, острів Атлантида дістався покровителю морів Посейдону. Той розділив його на десять частин і роздав своїм синам. Найбільша і найкраща частка належала найстаршому — Атланту, який і став їхнім царем. Влада передавалася в його роді з покоління в покоління.

Правили нащадки Атланта у згоді з іншими царями. Раз у п'ять-шість років вони збиралися у храмі Посейдона, аби обговорити свої справи і подивитися, чи не порушив хто законів. Ці закони були заповідані атлантам самим Посейдоном, і перші царі викарбували їх на скелі, яка знаходилась тут, у храмі. Але перед тим, як правити суд, правителі власноручно виловлювали у священному гаю бика й приносили його у жертву своєму покровителю. Причому вони заколювали тварину над самою верхівкою скелі, щоб кров стікала по письменах, символізуючи таким чином відданість державним законам. А потім, одягнувшись у чорне вбрання і згасивши у храмі вогні, царі сідали навколо вогнища і правили суд.

Завдяки дивній родючості й багатству рідної землі, атланти ні в чому не знали потреби. Надра приховували усілякі тверді та плавкі метали. Ліс давав усе необхідне для будівництва й міг прогодувати безліч звірів і домашніх тварин. А тому на цьому острові навіть водилися відомі своєю ненажерливістю слони.

Словом, це був край повного достатку, де плодоносило усе, що тільки могло плодоносити. Гавані були переповнені кораблями, йшла жвава торгівля, від чого Атлантида знов-таки багатіла й багатіла. Вона підкорила собі безліч земель і з часом зовсім потонула у розкошах, а її люди зіпсувалися. Тому Зевс, коли побачив, як пав славетний колись рід, вирішив покарати його, щоб нещастя навело людей на розум.

Вочевидь, він здійснив свій намір, бо буквально за одну ніч Атлантида назавжди зникла у морській безодні, залишивши після себе велику кількість мулу. Якщо вірити Платону, сталося це за дев'ять тисячоліть до подорожі Солона до Єгипта. Тобто майже 11500 років тому.

Непрямим чином усю цю історію підтвердив згодом послідовник Платона — Крантор, який спеціально мандрував до Саїсу, щоб перевірити розповідь про Атлантиду у жреців. Ті нібито показали йому скелі з надписами, які зберегли історію проклятої Богом країни.

Пізніше про атлантів згадувалося ще двічі. "Отець історії" Геродот писав, що вони живуть у Лівії (тобто в Африці), а Діодор Сіцілійський повідомляв про їхню державу, яка буцім розташована на африканському узбережжі Атлантики. Але ніде і ніколи більше вже не говорилося про Атлантиду — тільки у Платона.

Як же могло це єдине свідчення примусити людей вже більше двох тисячоліть шукати Атлантиду? Причому шукати по всьому світі. Здавалося б, найправильніше було робити це там, де вказував Платон — "По той бік Геракловых стовпів".

Але в античні часи так називалися не лише скелі Абілік та Кальпа на березі Гібралтарської протоки, але й скелі біля Босфора. Крім того, "Стовпи" могли знаходитися на узбережжі Туніса, Марокко, у дельті Ніла, на грецькому півострові Пелопоннес, у Північному морі, біля острова Гельголанд чи у Керченській протоці, оскільки на її березі стояв храм, присвячений Гераклу.

Її шукали і в Старому світі, і в Новому. Деякі дослідники вважали нащадками атлантів мешканців Американського континенту на тій підставі, що влада царів Атлантиди поширювалася й на "протилежний материк". А то й взагалі вважали Америку Атлантидою. Втім, остання версія не витримувала ніякої критики. Бо острів, як відомо, затонув, а Америка ціла і непошкоджена.

Платону

Ще у XVII столітті було висунуто гіпотезу, буцімто Атлантида покоїться на дні Атлантичного океану. Проте прибічники цієї версії усе ж розходилися у думці, де саме. Дехто вважав, що розгадку можна знайти у Саргасовому морі, яке завжди дивувало моряків кількістю водоростів. Інші стверджували, що треба дослідити західне узбережжя Марокко і південно-західне Піринейського півострова.

Дослідники вирішили розв'язати задачу математичними засобами. У "Діалогах" Платон повідомляв, що головний острів, на якому було розташовано столицю Атлантиди, являв собою чотирикутник, периметр котрого дорівнював 10000 стадіїв, а сторони відповідно — 1000, 2000, 3000 й 4000 стадіїв.

Ще й досі дуже популярна версія, нібито під Атлантидою Платон описав Кріт і падіння Крітської імперії. Атлантиду поміщали навіть у Сахару! Тільки в цьому випадку її поглинали не води, а піски.

Проте він також двічі зазначив, що Атлантида була більшою за Лівію та Азію разом узятих. Лівією у ті часи називали Північну Африку (за винятком Єгипта), а під Азією розуміли Малу Азію. По периметру це майже 4000 км, тобто Атлантида мала бути розміром з Австралію. Але якщо це так, то і розміститися вона могла лише в Атлантиці.

Отже, коли вважати Стовпами Геракла скелі Гібралтару, Атлантида могла сягати на півночі берегів Норвегії, на північному заході — Гренландії й Ньюфаундленда, на заході — Саргасового моря й Бермудських островів, на півдні — Гвінейської затоки. Рештками її можуть бути які завгодно острови від Ісландії до островів Зеленого Мису на півдні й островів Бермудського архіпелагу на заході.

У пошуках Атлантиди атлантологи намагалися підійти і з іншого боку. Спираючись знов-таки на свідчення Платона, вони почали шукати риси "атлантської культури" в інших цивілізаціях. Найкраще, на їхню думку, ці риси виявилися у давніх єгиптян, майя Юкатана, гуанчів (корінних мешканців) Канарських островів, йоруба Гвінейського узбережжя Африки, басків Піринейських гір, етрусків Італії, шумерів Дворіччя, інків Перу. Список, як бачите, чималий.

Схожість ця полягала у культі Сонця, муміфікуванні трупів, наявності ієрогліфічної або ж алфавітної писемності, точного календаря, вмінні обробляти метали й споруджувати циклопічні будови, поклонінні святим Зміям тощо.

Легенди про всесвітній потоп, що зафіксовані у багатьох давніх книгах і фольклорі, атлантологи схильні вважати відображенням одної й тої ж події, а саме загибелі Атлантиди. А не менш розповсюджені міфи й легенди про мудрих богів та героїв, на їхню думку, розповідають не про що інше, як про висадку останніх атлантів, які врятувалися від потопу, на нові землі, куди вони принесли свою високу культуру.

Однак і це не могло внести остаточної ясності у питання про Атлантиду. Адже й досі не виявлено ніяких її слідів. А знайти їх ох як хочеться. Може, тому час від часу газети поспішають роздзвонити на весь світ чергову сенсацію, а потім спростовують її, як це було з радянським судном "Вітязь" у 1979 році.

Все це тільки переконувало противників Атлантиди в їхній правоті. Чесно кажучи, розповіді Платона не вірили навіть його сучасники. І передусім, великий вчений античності Арістотель, який вважав це вигадкою свого вчителя. Але навіть він не заперечував, що по той бік Гераклових стовпів у океані є чимало мулу.

Однак останні дослідження дещо похитали впевненість скептиків, бо вони приводять до висновку, що Платонова розповідь не була чистою вигадкою. І певно, у доантичні часи існувала таки на території Елади цивілізація, яка воювала із могутньою морською державою. Можливо, була й катастрофа, внаслідок якої ця держава загинула.

Але доки не буде знайдено хоча б один документ чи руїни, що безсумнівно б належали атлантам, суперечки, чи була насправді Атлантида, триватимуть.

INDY

Продовжуючи рубрику неймовірних розрізів, ми подаємо розріз швидкісного автомобіля Indy. Він, на відміну від автомобіля Формула-1, має більшу вагу і двигун з турбонадувом. Спортивні змагання на цих автомобілях проводяться в США у місті Індіанополіс (штат Індіана). Цей автомобіль може розвивати швидкість понад 320 км/год завдяки спеціальній аеродинамічній конструкції та потужному двигуну.

Ландшафт
загальний вигляд місцевості.

Ліга
союз, об'єднання, товариство.

Ліміт
гранична кількість, гранична норма чогось.

Лінчування
самосуд, жорстока розправа без суду і слідства.

Лексикон
словник, запас слів.

Лоджія
приміщення, поглиблене на фасаді будинку, переважно відкрите з однієї сторони.

Зчеплення з дорогою
Автомобіль на повній швидкості летить, як реактивний снаряд, тому, щоб не злетіти з дороги, він має спеціальні крила — заднє і бокові. Ці крила працюють так, як у літаку, але навпаки. Вони не випуклі, а ввігнуті, тому аеродинамічна сила притискає автомобіль до дороги.

Безпека
Місце водія оточене зі всіх боків спеціальним захисним кожухом, виготовленим з композитного матеріалу. Цей кожух поглинає енергію удару при аварії. На випадок перекидання автомобіля, голова водія захищена захисною дугою.

Постійний нахил
Поскільки Indy — спортивний автомобіль для гонок, то він спроектований так, щоб при поворотах вправо чи вліво можна було б несуттєво знижувати швидкість. А щоб при цьому не перекинутись, автоматично з допомогою стиснутого повітря проходить нахил автомобіля в протилежний від повороту бік, тобто ліва чи права пара коліс піднімається трохи вище.

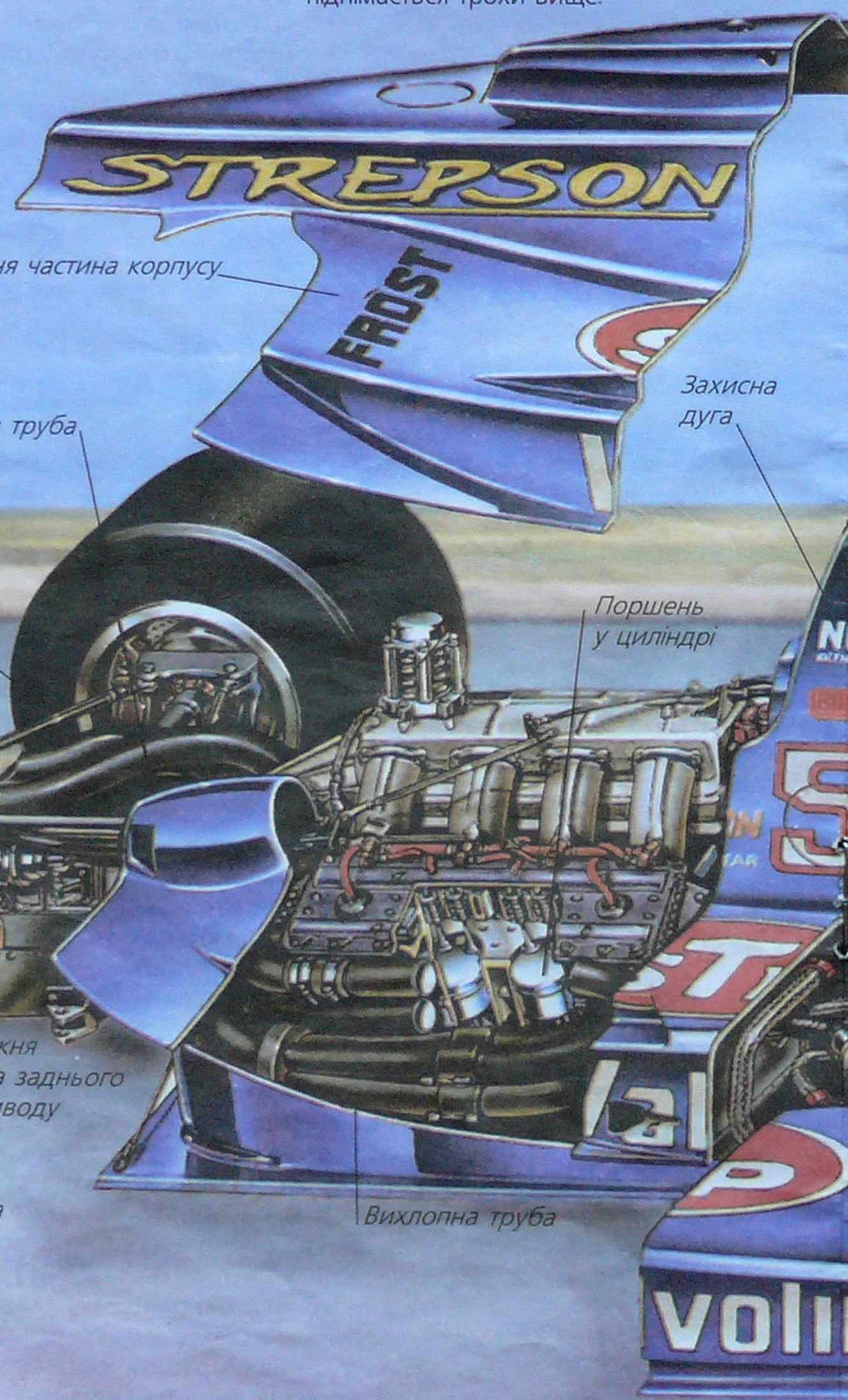

Технічні дані

Довжина: 4699 мм

Двигун з турбонадувом V8

Маса порожньої машини: 703 кг

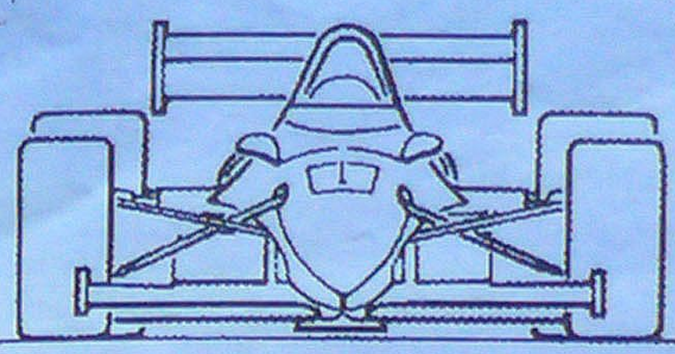

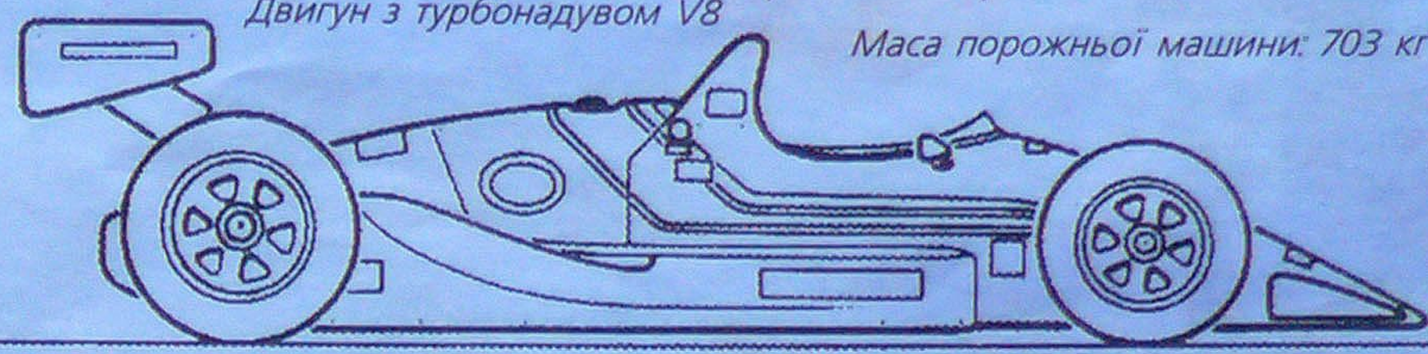

Паливо: 182 л

Максимальна швидкість: 375 км/год.

Сучасна технологія
Водій має перед собою дані про всі параметри автомобіля: швидкість, обороти двигуна, температуру, тиск масла та інші потрібні дані. Прилади вмонтовані просто у руль.

У боксі обслуговування
Кожен автомобіль опікує група з 6–8 механіків високої кваліфікації. У випадку неполадок, автомобіль з'їжджає в бокс обік траси, і проводиться блискавичне обслуговування: заміна коліс, зміна масла та дозаправка паливом.

Макіяж
мистецтво робити зовнішню красу людини за допомогою косметики.

Захисний шолом

Шибка шолома, яка не пітніє

Верхня тяга переднього приводу

Захисний кожух з композитного матеріалу

Рульові тяги

Вогнетривкий комбінезон

Дзеркало

Вогнетривка маска

Ремені безпеки

Амортизатор переднього приводу

Гальмівний насос з бачком гальмівної рідини

Носик

Нижня тяга переднього приводу

Переднє крило

Боковина корпусу

Гайка швидкозйомна

Магія
обряди, які пов'язані з вірою у надприродну здатність людини (чаклуна, мага) впливати на людей і явища природи.

Велика і китайська

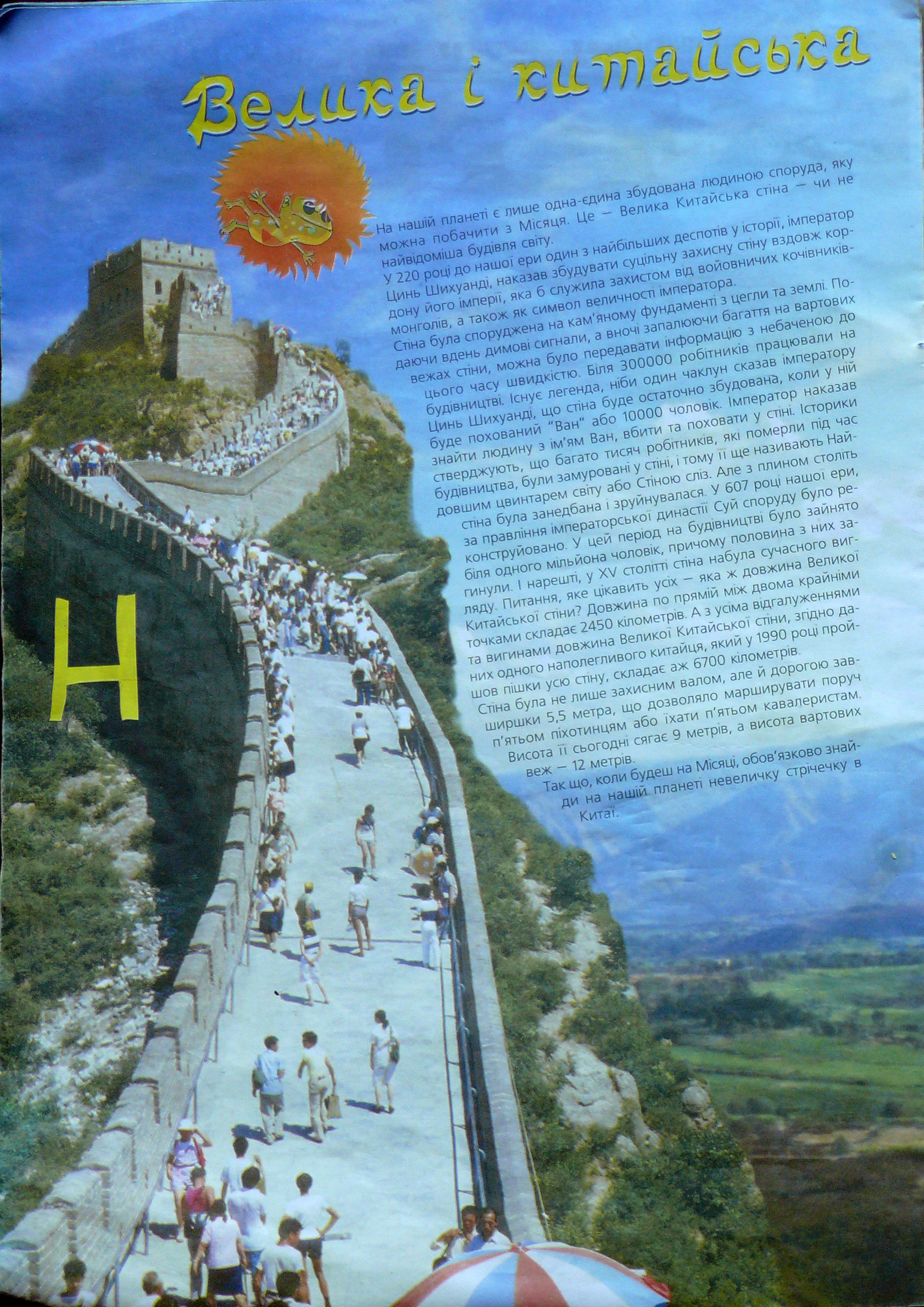

На нашій планеті є лише одна-єдина збудована людиною споруда, яку можна побачити з Місяця. Це — Велика Китайська стіна — чи не найвідоміша будівля світу.

У 220 році до нашої ери один з найбільших деспотів у історії, імператор Цинь Шихуанді, наказав збудувати суцільну захисну стіну вздовж кордону його імперії, яка б служила захистом від войовничих кочівників-монголів, а також як символ величності імператора.

Стіна була споруджена на кам'яному фундаменті з цегли та землі. Подаючи вдень димові сигнали, а вночі запалюючи багаття на вартових вежах стіни, можна було передавати інформацію з небаченою до цього часу швидкістю. Біля 300000 робітників працювали на будівництві. Існує легенда, ніби один чаклун сказав імператору Цинь Шихуанді, що стіна буде остаточно збудована, коли у ній буде похований "Ван" або 10000 чоловік. Імператор наказав знайти людину з ім'ям Ван, вбити та поховати у стіні. Історики стверджують, що багато тисяч робітників, які померли під час будівництва, були замуровані у стіні, і тому її ще називають Найдовшим цвинтарем світу або Стіною сліз. Але з плином століть стіна була занедбана і зруйнувалася. У 607 році нашої ери, за правління імператорської династії Суй споруду було реконструйовано. У цей період на будівництві було зайнято біля одного мільйона чоловік, причому половина з них загинули. І нарешті, у XV столітті стіна набула сучасного вигляду. Питання, яке цікавить усіх — яка ж довжина Великої Китайської стіни? Довжина по прямій між двома крайніми точками складає 2450 кілометрів. А з усіма відгалуженнями та вигинами довжина Великої Китайської стіни, згідно даних одного наполегливого китайця, який у 1990 році пройшов пішки усю стіну, складає аж 6700 кілометрів.

Стіна була не лише захисним валом, але й дорогою завширшки 5,5 метра, що дозволяло марширувати поруч п'ятьом піхотинцям або їхати п'ятьом кавалеристам. Висота її сьогодні сягає 9 метрів, а висота вартових веж — 12 метрів.

Так що, коли будеш на Місяці, обов'язково знайди на нашій планеті невеличку стрічечку в Китаї.

ворожіння за книгою перемін

Ворожити – так ворожити, скажу я тобі. А я знаю, що говорю, оскільки я – Класний, і ворожити для мене те саме, що для тебе – насіння лускати. Коли я дивлюся на кофейну гущу, мені спадає на думку тільки те, що "Nescafe – нового дня ковток". А карти викликають просто сум з приводу двох гривень, що їх програв позавчора в "дурня" Домовому. Ні про яке серйозне ворожіння ці штуки мені не нагадують.

Серйозне ворожіння – то, скажу я по секрету, китайська класична Книга перемін. Або, як називають її самі мешканці Далекого Сходу, "І-дзін". Книга, яка існувала в завершеному вигляді ще у восьмому столітті до нашої ери. А започаткував її легендарний правитель Фу Сі, який перебував при владі з 2852 по 2737 рік до (!) нашої ери. Отака це стара книга, тому я не дам нікому її навіть потримати, а просто перекажу. Якщо хочете.

Хочете?.. Та не треба так волати, я вже сам почув, не глухий. Так от, саме Фу Сі вигадав так звані "ба гуа" – вісім гексаграм, які складаються з шести суцільних або перерваних посередині рисок. Ця система грунтується на тому, що добро і зло не існують самостійно – одне без одного вони неможливі. Немає тільки світла і тільки темряви, вони завжди разом.

Ніщо не існує само по собі, все знаходиться у нерозривному зв'язку одного з другим.

А відтак – і переміни не відірвати від постійності... Втім, все це доволі складно, а тобі, відчуваю, вже хочеться поворожити на книзі "І-дзін".

А для цього потрібно три монети. Щастя, що купони вже відмінили, тому можна скористатися Книгою перемін!

Отже, візьми три монети і подумки сформулюй питання, яке зараз хвилює тебе найбільше, і відповіді на яке ти чекаєш від "І-дзін". Промовивши про себе це запитання, по черзі підкинь угору три монети. Якщо дві або три монети лягли вверх "орлом", проведи на папері суцільну риску; якщо дві або три лягли догори "решкою", малюй перервану риску. Отже, ти намалював нижню риску гексаграми. Так треба зробити шість разів поспіль, малюючи всі нові риски зверху над попередньою. Тобто, риски розташовуються одна над другою, починаючи з нижньої.

Після того, як гексаграму складено, відшукай її номер у таблиці. Для цього поділи гексаграму навпіл і знайди верхню частину серед триграм по горизонталі, а нижню – у вертикальному стовпчику. На перетині побачиш номер гексаграми, яка випала тобі. А тепер – читай, що пророкує тобі книга "І-дзін".

Та врахуй **три попередження!**

1. Не став "І-дзін" одне й те саме запитання двічі, навіть якщо ти не дуже задоволений відповіддю.

2. Протягом одного ворожіння краще ставити тільке одне запитання.

3. Якщо тобі випала гексаграма під номером 3, 29, 39 або 47, не варто впадати у відчай – краще скористайся рекомендаціями книги "І-дзін".

Таблиця гексаграм

	1	2	3	4	5	6	7	8
1	1	43	14	34	9	5	25	11
2	10	58	38	54	61	60	41	19
3	13	49	30	55	37	63	22	36
4	25	17	21	51	42	3	27	24
5	44	28	50	32	57	48	18	46
6	6	47	64	40	59	29	4	7
7	33	31	56	62	53	39	52	15
8	12	45	35	16	20	8	23	2

СТРАШИЛКИ КЛАСНОГО

Даремно думати, ніби я все вигадую винятково для того, щоб налякати дітей, які не люблять засинати відразу після програми "На добраніч, діти". Насправді, все правда і відбувається у житті. Бо ніякі казки не бувають жахливішими за те, що всі називають дійсністю. Приміром, всі люблять кошенят. Навіть якщо вони виростають і стають котами. Я теж люблю, особливо кота на ймення Ковба-сан. Цей вродливий кот японського походження не тільки не дряпається, не кусається, але й відзначається глибинним почуттям гумору. Проте дійсність буває така, що аж ніяк не смакує Ковба-сану. Навіть у часи весняного святкування дня народження Киці. Тому, якщо вам хочеться спати на уроках, прокиньтеся від згадки про кота на ім'я Тінь.

КОТЯЧА СТРАШИЛКА

Жила собі, була собі італійська дівчинка Лучія. І був у неї улюблений кіт на ймення Тінь. Лучія рано залишилася без тата, який помер. Натомість мама дівчинки вийшла заміж за іншого чоловіка. Звали його Антоніо Деграці, і краще б нам було ніколи про нього не чути. Але тепер ми про Антоніо вже знаємо, бо він чомусь не полюбив свою падчерку та її котика. На котика він уваги не звертав, зате Лучію постійно мучив — і не тільки докорами. Він кілька років знущався з падчерки, а Тінь, побачивши вітчима дівчинки, щоразу шипів і шерсть у нього ставала дибки. Проте дівчинка любила кота, і він відповідав їй взаємністю.

Та одного разу, коли вітчим напився до нестями, знову образив Лучію, кіт не втримався. Він дочекався, доки Антоніо Деграці насне, вчепився дядькові в горлянку і перегриз.

Коли вранці приїхала поліція, їй довелося виламати двері в спальню, де вони виявили тіло Антоніо Деграці. Поряд мирно лежав кіт на ймення Тінь. Дівчинка зізналася, що вітчим обіцяв убити кота, якщо вона щось розкаже стороннім. Лучія любила свого кота, відтак і мовчала. Та Тінь дочекався свого часу і помстився.

Як повідомив інспектор поліції, "Тінь — надзвичайно добра й ласкава тварина, він просто не міг витримати знущань зі своєї хазяйки. Якби кота судили, присяжні неодмінно виправдали б його". Отакі бувають коти, скажу я вам!

ВЕДМЕДЯЧА СТРАШИЛКА

Всі, хто ходить у цирк, переконані, що ведмеді — надзвичайно лагідні істоти, а от дресирувальники ведмедів чудово знають — страшніше нього звіра немає! Хоча б тому, що це єдина істота, яка ніколи не виявляє ознак погрози перед нападом. Собаки гавкають, тигри рикають, змії шиплять. А ведмідь завжди мовчить, він нападає без погроз. От вам і приклад.

Подружжя Ленгик відпочивало в Національному парку в Монтані. Люди похилого вже віку прогулювалися парком, нікому не загрожували. Аж доки не наштовхнулися на ведмедя.

От що згадує 62-річна Лоррен Ленгик:

— Побачивши ведмедя, я зразу сказала чоловікові, що треба негайно йти геть. Але звір виявився спритнішим. Він миттєво кинувся на мого чоловіка, звалив його з ніг і почав рвати його спину. Можу тільки молити Бога, щоб в чоловіка на спині був рюкзак.

Але це страховисько, вагою понад 400 кілограмів, потягло мого чоловіка в хащі, аби остаточно довершити свою смертельну справу. Тут я не втрималася — я втрачала своє 44-річне кохання, свого улюбленого Діна, батька наших п'ятьох дітей. Я була охоплена жахом, однак наважилася на гру із смертю. Мені треба було зупинити скаженілого звіра.

І тут я ясно почула голос свого батька, котрий говорив мені, коли сама я була ще дитиною: "Якщо на тебе нападає вовк або койот, бий його в ніс". І так я зробила: зняла окуляри і з усієї сили вдарила ведмедя в ніс. Здалося, що звір здивувався, коли мій удар розкривавив йому ніс. Але ведмідь відпустив Діна і піднявся на задні лапи.

Отут я знову замахнулася окулярами, намагаючи влучити в клятий ніс. Боже мій, подумала я, тепер мені кінець. Та сталося неймовірне: ведмідь раптом упав на чотири лапи і кинувся навтіки. Це було диво.

Ще одне диво — що Дін був живий. За тридцять хвилин їх знайшла туристична група, надала першу допомогу. Чергове диво: серед тих 12 туристів виявилося 3 медсестри, лікар і одна людина з міні-аптечкою. Діна врятували, хоча ходити він почав лише через три тижні.

І все це — не вигадка, не продукт моєї уяви. Це — дійсність. Як у наступна історія.

ПІПЄНІЧНА СТРАШИЛКА

Був у мене один знайомий хлопчик. Звали його Васьком. З раннього дитинства тато і мама вдовбували Васькові: "Чисти зуби! Умивайся! Чисти зуби! Умивайся!"

Але Васько, як справжній партизан, на це ніяк не реагував. Тобто — не чистив зубів і не вмивався. А тато з мамою сердилися і залишали Васька без морозива. А всі хлопці з класу страшенно заздрили Васькові, бо їм самим доводилося щодня чистити зуби і вмиватися.

Одного разу тато пообіцяв купити Васькові велосипед, якщо хлопчик почистить зуби і вмиється. Але принциповий Васько відмовився. А другого разу мама пообіцяла народити братика, якщо Васько бодай раз почистить зуби і вмиє обличчя, проте Васько не спокусився такою ідеєю.

Та коли тато з мамою не пустили Васька на концерт улюбленого Юрка Юрченка (який, до речі, теж не чистить зуби і не вмивається) — тому що, буцім, хлопців з таким брудним обличчям на концерт не пускають — отоді Васько розізлився. Він пішов до ванни, вимив обличчя милом і почистив зуби пастою. А коли вийшов з ванни, тато з мамою знепритомніли: на Васьковому обличчі не було ані брів, ані вій, ані очей, ані носа, а замість рота сяяла кривава дірка. Отакі були наслідки пітєни. Ти подумай про це.

Тепер Васькові тато і мама лікуються у спеціальному санаторії, а сам Васько став дуже знаменитий і знімається в кіно, де без гриму і масок грає будь-яких монстрів. Кіно про вулицю В'язів бачив? Там Васька знімати ще побоялися, щоб школярів не лякати. А от у іншому — таки зняли: Хороше кіно, страшне. Добре, що я такі не дивлюсь. Хоча й правдиве.

АЛЬБОМ КЛАСНОГО

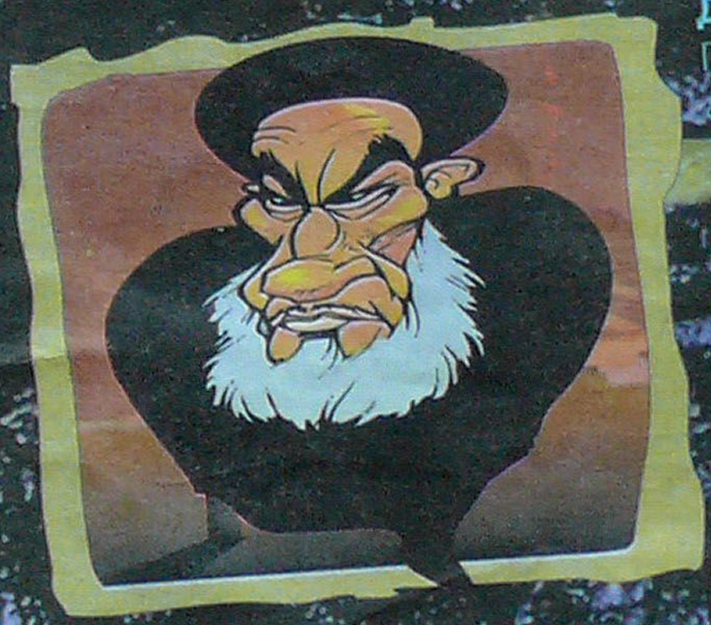

Джин

Появлення для наших широт нехарактерне. Це улюблений герой азіатської бідноти. З'являється переважно з глечика. Любить пригощати, тому кожна його поява супроводжується димовою завісою і піротехнічними ефектами. Непідготовленого господаря може налякати. Але потім стається і готовий виконати будь-яке ваше бажання.

Міцне створіння величезного росту. Виглядає як традиційний середньовічний азіат. Має бороду, як у Чорномора (про нього також хтось небудь розповім). Чародійство творить, вириваючи із своєї бороди волосину і безпощадно її смикає. У сучасній техніці не розбирається. Марно даремно просити його зібрати комп'ютер чи літак.

Зелений ніготь

Штука незрозуміла навіть для мене! Виглядає дуже дивно на руці володаря. Зате у тісті не лечиться. Ні'ясорубці не мелеться, у цементі не цементується. Завдяки цим якостям допомагає досвідченому детективу вчити на вбивцю витинач, який носив колись цей ніготь (як правило, дітей із ЗЕЛЕНИМ НІГТЕМ убивають і з'їдають). Виявляється це найчастіше у пиріжках. Будьте обережні, купуючи пиріжки на вулицях, добре придивіться до продавця!

Змій зелений

Ще одна капость. Але про неї розпитайте своїх татусів. Вони про цього ЗМІЯ знають більше, ніж я. Напишіть мені, що вам розповіли ваші батьки. Поділіться інформацією, хочу все знати!

Успіхів!

Завжди ваш Класний

Сині пальці, сині ж губи і гусяча шкіра

Страшнючі родичі! З'являються у дітей, які довгий час хлюпаються у воді або змерзли через власну впертість, бо не хотіли одягнутися тепліше, як радила мама. Супроводжуються голосним цокотанням зубів. Насправді, це ніякі не родичі і взагалі до нашого стану ніякого відношення не мають! Це я так пожартував. Ха-ха-ха! Такий я шибеник!

А-а-а, вже боїтеся? Правильно робите, тому що Класний продовжує знайомити вас із своїми жахливими і неприборканими родичами обох світів. Це моя невидима рука виводить старанно друкованими буквами все, що ви зараз читаєте. Отже...

СКІЛЬКИ КІШОК?

У кімнаті чотири кути. У кожному куті сидить кішка. Навпроти кожної кішки по три кішки. На хвості кожної кішки по одній кішці. Скільки ж усіх кішок у кімнаті?

БІЙ ГОДИННИКА

Скільки ударів за добу робить годинник з боєм?

ПРОДАЖ ЯБЛУК

Селянка принесла на ринок кошик яблук. Першому покупцю вона продала половину всіх своїх яблук і ще пів'яблука, другому — половину залишку і ще пів'яблука, третьому — половину залишку і ще пів'яблука і т.д. Коли ж прийшов шостий покупець і купив у неї половину яблук, які залишилися, і ще пів'яблука, то вийшло, що у нього, як і в інших покупців, всі яблука цілі, і що селянка продала всі свої яблука. Скільки яблук вона принесла на ринок?

ЗНАЙДИ ЧИСЛО

Знайди число, яке при діленні на 2, дає остачу 1, при діленні на 3 — дає остачу 2, при діленні на 4 — дає остачу 3, при діленні на 5 — дає остачу 4, при діленні на 6 — дає остачу 5, але на 7 це число ділиться без остачі.

ПІДНЕСТИ ОДНИМ СІРНИКОМ 16 СІРНИКІВ

Склади 16 сірників так, щоб цілу споруду можна було піднести, тримаючись тільки за один сірник.

ГУСЕНИЦЯ

О шостій годині ранку в неділю гусениця почала виповзати на дерево. Протягом дня, тобто до 18 годин, вона піднялася на висоту 5 м, а протягом ночі спускалася на 2 м. У який день і час вона виповзе на висоту 9 м?

ЧИСЛО 666

Число 666 збільшити у півтора разів, не проводячи з ним ніяких арифметичних дій.

ЗБІР ЯБЛУК

Сто яблук лежать рядочком одне за одним. Відстань між ними 1 метр. Через 1 метр від першого яблука садівник поставив кошик. Який шлях здійснить він, якщо буде збирати ці яблука так, щоб брати їх послідовно одне за другим, і кожне окремо відносити у кошик, який весь час стоїть на одному місці?

ПЕРЕПРАВА ЧЕРЕЗ РІЧКУ З ОСТРОВОМ

Чотири рицарі зі зброєносцями повинні переправитися через річку на човні без весла. У човен поміщається не більше двох чоловік. Посередині річки є острів, на якому можна висаджуватися. Як здійснити цю переправу так, щоб ні на березі, ні на острові, ні у човні жоден зброєносець не знаходився у товаристві чужих рицарів без свого господаря?

Це ти діяся, кільце?

Тобі не здається, що з кожним номером журнал "Клас!" стає все цікавішим? Мені теж – бо це ж мій журнал, Класний. А от фокуси на сторінці "Ф" складнішають. Цього разу я розповім про фокус, для якого тобі буде потрібно кільце та мотузка. Мотузку продягаєш у кільце. Демонструєш аудиторії, що кільце із протягненою мотузкою спокійнісінько лежить на долоні.

Затискаєш кулак з кільцем так, щоб з обох боків звішувалися кінці мотузки. Тепер обидва кінці мотузки по черзі перекидаєш через зовнішній (верхній) бік кулака: спочатку той кінець мотузки, що виходить звідти, де великий палець, потім у зворотньому напрямку інший кінець мотузки. Кінці мотузки затискаєш другою рукою під кулаком. Звичайно, всі думають, що кільце щільно затиснуте у кулак і нікуди звідси не подінеться. Але вони глибоко помиляються! Ти розтискаєш кулак, а там ніякого кільця немає! Просто мотузка і все! Що ж то робиться, громадяни! А робиться ось що: всі таємні події відбуваються тоді, коли ти перекидаєш кінці мотузки через кулак. Спочатку ти береш кінець мотузки, який звисає з того боку кулака, де великий палець, і переносиш його через зовнішню сторону кулака. Кулак при цьому знаходиться вертикально до землі, пальцями (внутрішньою стороною) до тебе. Тепер, коли ти берешся за інший кінець мотузки (той, що з боку мізинця), ти підносиш руку під кулак і непомітно розтискаєш пальці кулака так, щоб кільце по мотузці зіслизнуло у другу руку. Все це глядачі не бачать, оскільки до них повернуті зовнішні боки кулака та руки. Тепер, затиснувши кільце у другій руці, ти обертаєш кінець мотузки навколо кулака, затискаєш обидва кінці рукою і показуєш, що у кулаці ніякого кільця вже немає. Ось такий фокус.

Перед тим, як його показувати, треба добре потренуватися, зате потім хоч у цирку виступай! Що складе відчутний додаток до сімейного бюджету!

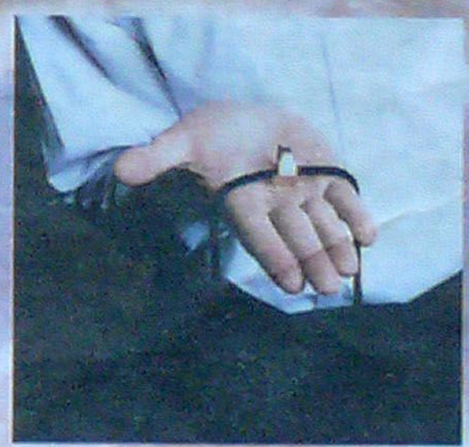

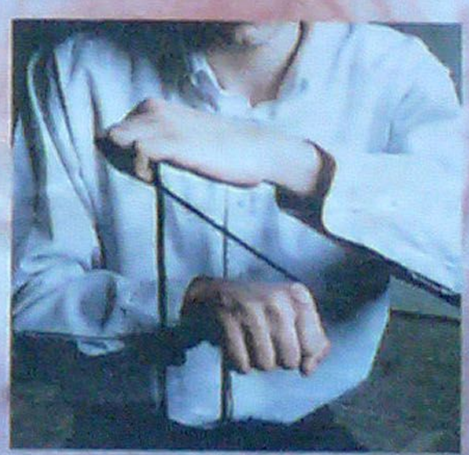
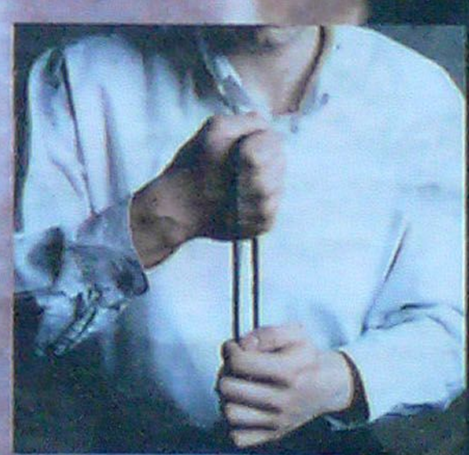

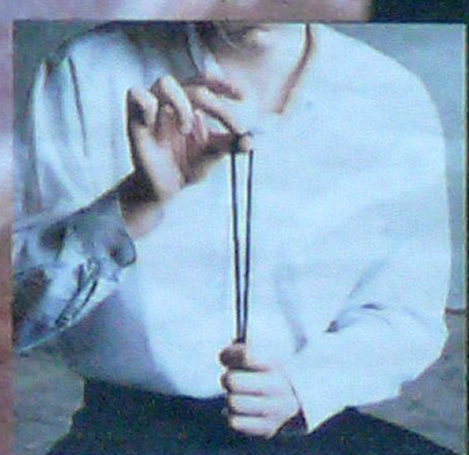
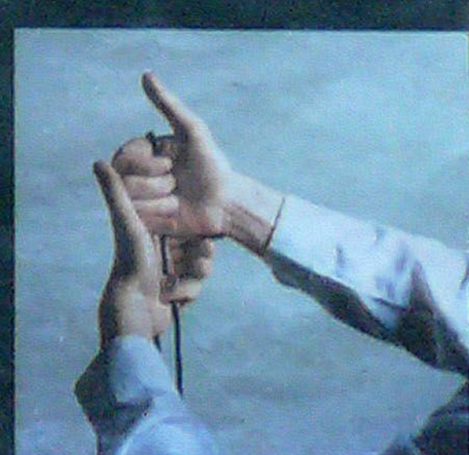

Малюнки Радни Сахалтуєва

Василь роздивляється альбом із фотографіями:
— Мамо, а хто цей худенький дядько із довгим волоссям та вусами?
— Це твій тато.
— Серйозно?! Тоді хто цей товстий і лисий, що живе з нами?

— Ти поміняв рибкам воду в акваріумі?
— А навіщо? Вони ще цієї не встигли випити.

— Скільки років твоєму братові?
— Один рік.
— Дивно. В мене цуценя, якому також лише рік, але ходить воно набагато краще, ніж твій брат.
— Що тут дивного? В нього удвічі більше ніг.

Петро побачив у фільмі, як індіанці фарбують обличчя, і спитав тата, чому вони це роблять.
— Готуються до війни.
Ввечері син підбігає до батька:
— Тату, тікаймо, мама готується до війни!

Дитина засинає:
— Тату, мені вже можна спати, чи ти ще будеш співати колискову?

Брат відібрав у сестри коробку з пудрою, сестра каже:
— Віддай! Це тільки для жінок! Чоловіки повинні вмиватися.

— Дякую, синку, мені дуже подобається, як ти мене намалював, але чому в мене зелене волосся?
— Ну в мене ж немає лисої фарби.

— Синку, подивись, який чудовий краєвид відкривається звідси: який ліс, яке озеро!
— Тату, якщо внизу так гарно, чому ми дві години вибиралися на цю гору?

— Якщо ти не будеш їсти кашу, я покличу Бабу-Ягу.
— Невже ти думаєш, що Баба-Яга буде оце їсти?

Мама запитує у маленького хлопчика:
— Хочеш подивитися на сестричку, яку приніс тобі лелека?
— На сестричку ні, але ось лелека зимою — це цікаво.

Учитель:
— Перед вами череп шимпанзе рідкісного різновиду. У нашій країні їх всього два — один у Національному музеї історії, другий — у мене.

НЕКОРИСНІ ПОРАДИ

Неслухняні діти, послухавши мої поради, все зроблять навпаки — і вийде саме так, як треба. От кілька таких порад.
(Увага! Якщо ти слухняна дитина, це читати заборонено!)

Взявши у бібліотеці
Книжку про Трьох мушкетерів,
Що галантно вибачались,
Проштирхнувши ворогів,
І не думай вибачатись,
Якщо видрав п'ять сторінок:
Це ж шкільна бібліотека —
В ній немає ворогів!

Коли миєш ти машину
Поблизу від ресторану,
Ще і гроші заплатили
За прискіпливість миття,
То ж старайся разом з милом —
"Змити" також магнітолу;
Бо в господаря є бізнес —
Не до музики йому.

Школа. У клас заходить новий учитель літератури:
– Попереджаю вас відразу: хто буде грубо виражатися і перекручувати нашу мову, получить в рило без лишніх базарів.

Шум, який доноситься із сусіднього класу, заважає учителю проводити урок. Він заходить туди, хапає за вухо головного крикуна і веде у свій клас. По сусідству стає тихо. Через деякий час хтось стукає у двері. Заходить учень із сусіднього класу і каже:
– Пане учителю, ви б не могли нам повернути нашого викладача.

У класі було жарко – дуже гріли батареї опалення. Раптом Андрій підніс руку.
Що тобі? – запитала Катерина Іванівна.
Андрій відповів:
– Включіть, будь ласка, кватирку!

– Миколо, чому ти вчора не був у школі?
– Пане учителю, моя сестра виходила заміж.
– Добре, тільки дивися, щоб це більше не повторилося.

Учителька католицької школи пояснює дітям, що всі люди походять від Адама і Єви. Один хлопчик підносить руку.
– Це не так!
– Чому?
– Мій тато каже, що ми походимо від мавп.
– Слухай, хлопчику, – відповідає вчителька, – запам'ятай, що школу не цікавлять ваші сімейні проблеми.

Цікавий факт виявив учень Д.Петренко. Одного разу на території пришкільної ділянки він закопав свій щоденник. Через деякий час він із здивуванням побачив, що на цьому місці виросли великі лопухи.

– Тату, ти пам'ятаєш, що обіцяв мені десять гривень, якщо я успішно закінчу цей рік і перейду в наступний клас?
– Так, так, звичайно. Ну і як твої успіхи?
– Вітаю тебе, тату. Ти зекономив десять гривень!

– Максиме, признайся чесно, хто писав тобі домашній твір?
– Чесне слово, не знаю, пане учителю, я рано ліг спати.

На першому уроці з плавання Петро виліз із басейну, не дочекавшись команди вчителя фізкультури. Той обурився:
– У чому справа? Хто тобі дозволив?
– Ніхто. Просто я вже напився.

Учитель зайшов у клас і побачив на підлозі недокурок.
– Чий це? – грізно запитав він, дивлячись на хлопців строгим поглядом?
– Ваш, пане учителю, – відповідає найсміливіший.
– Ви перші його побачили.

Гуманітарна допомога!!!

Учителька питає учня:
– "Я красива" – який це час?
– Минулий, Валентино Василівно.

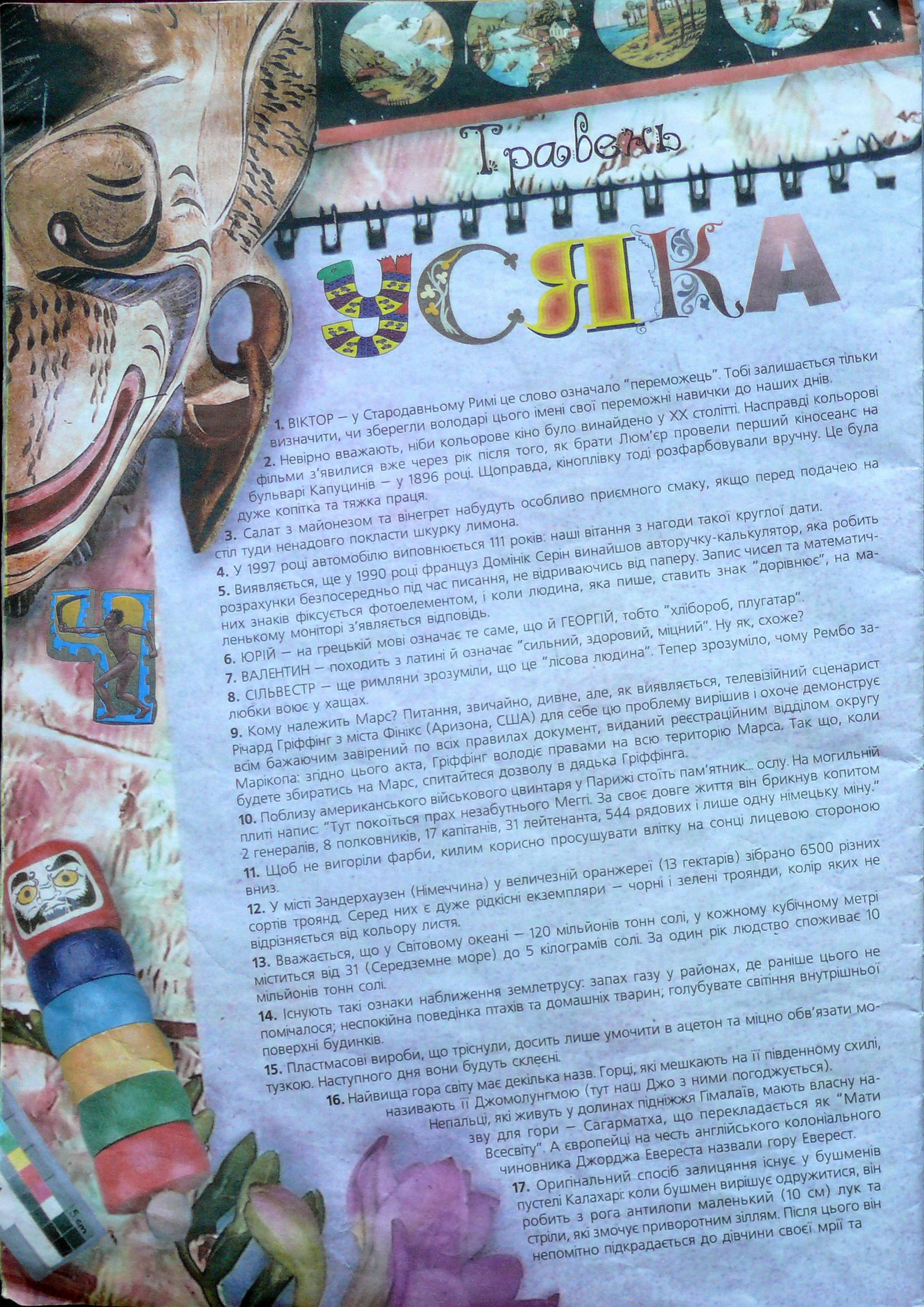

Травень усякА

1. ВІКТОР – у Стародавньому Римі це слово означало "переможець". Тобі залишається тільки визначити, чи зберегли володарі цього імені свої переможні навички до наших днів.

2. Невірно вважають, ніби кольорове кіно було винайдено у XX столітті. Насправді кольорові фільми з'явилися вже через рік після того, як брати Люм'єр провели перший кіносеанс на бульварі Капуцинів – у 1896 році. Щоправда, кіноплівку тоді розфарбовували вручну. Це була дуже копітка та тяжка праця.

3. Салат з майонезом та вінегрет набудуть особливо приємного смаку, якщо перед подачею на стіл туди ненадовго покласти шкурку лимона.

4. У 1997 році автомобілю виповнюється 111 років. наші вітання з нагоди такої круглої дати.

5. Виявляється, ще у 1990 році француз Домінік Серін винайшов авторучку-калькулятор, яка робить розрахунки безпосередньо під час писання, не відриваючись від паперу. Запис чисел та математичних знаків фіксується фотоелементом, і коли людина, яка пише, ставить знак "дорівнює", на маленькому моніторі з'являється відповідь.

6. ЮРІЙ – на грецькій мові означає те саме, що й ГЕОРГІЙ, тобто "хлібороб, плугатар".

7. ВАЛЕНТИН – походить з латині й означає "сильний, здоровий, міцний". Ну як, схоже?

8. СІЛЬВЕСТР – ще римляни зрозуміли, що це "лісова людина". Тепер зрозуміло, чому Рембо залюбки воює у хащах.

9. Кому належить Марс? Питання, звичайно, дивне, але, як виявляється, телевізійний сценарист Річард Гріффінг з міста Фінікс (Аризона, США) для себе цю проблему вирішив і охоче демонструє всім бажаючим завірений по всіх правилах документ, виданий реєстраційним відділом округу Марікопа: згідно цього акта, Гріффінг володіє правами на всю територію Марса. Так що, коли будете збиратись на Марс, спитайтеся дозволу в дядька Гріффінга.

10. Поблизу американського військового цвинтаря у Парижі стоїть пам'ятник... ослу. На могильній плиті напис: "Тут покоїться прах незабутнього Меггі. За своє довге життя він брикнув копитом 2 генералів, 8 полковників, 17 капітанів, 31 лейтенанта, 544 рядових і лише одну німецьку міну."

11. Щоб не вигоріли фарби, килим корисно просушувати влітку на сонці лицевою стороною вниз.

12. У місті Зандерхаузен (Німеччина) у величезній оранжереї (13 гектарів) зібрано 6500 різних сортів троянд. Серед них є дуже рідкісні екземпляри – чорні і зелені троянди, колір яких не відрізняється від кольору листя.

13. Вважається, що у Світовому океані – 120 мільйонів тонн солі, у кожному кубічному метрі міститься від 31 (Середземне море) до 5 кілограмів солі. За один рік людство споживає 10 мільйонів тонн солі.

14. Існують такі ознаки наближення землетрусу: запах газу у районах, де раніше цього не помічалося; неспокійна поведінка птахів та домашніх тварин; голубувате світіння внутрішньої поверхні будинків.

15. Пластмасові вироби, що тріснули, досить лише умочити в ацетон та міцно обв'язати мотузкою. Наступного дня вони будуть склеєні.

16. Найвища гора світу має декілька назв. Горці, які мешкають на її південному схилі, називають її Джомолунгмою (тут наш Джо з ними погоджується). Непальці, які живуть у долинах підніжжя Гімалаїв, мають власну назву для гори – Сагарматха, що перекладається як "Мати Всесвіту". А європейці на честь англійського колоніального чиновника Джорджа Евереста назвали гору Еверест.

17. Оригінальний спосіб залицяння існує у бушменів пустелі Калахарі: коли бушмен вирішує одружитися, він робить з рога антилопи маленький (10 см) лук та стріли, які змочує приворотним зіллям. Після цього він непомітно підкрадається до дівчини своєї мрії та

ВСЯЧИНА

пускає стрілу, намагаючись влучити у район нижче попереку. Якщо дама серця роздратовано вириває стрілу, значить, кавалеру відмовлено. Але якщо бушменка не обурюється з приводу відчутного уколу, — все гаразд, буде весілля!

18. У місті Санта Роза (Каліфорнія, США) живуть настільки знервовані люди, що там навіть передбачений штраф з прохожих, чиє взуття "надмірно скрипить".

19. ДЕНИС — по-грецьки це означає "улюбленець Діониса". Був такий бог у греків — бог життєвих сил, вина й розваг.

20. Якщо до дна металевої коробки, у якій зберігаються голки та шпильки, прикріпити невеличкий магніт, вони ніколи не розсипляться.

21. Майже дев'ять століть тому з'явилася англійська міра довжини ярд, що дорівнює 0,9144 метра. Впровадив її Генріх I, англійський король (1068-1135). І зробив це дійсно по-королівськи: наказав вважати одиницею довжини відстань між його носом та великим пальцем витягнутої руки.

22. МИКОЛА — кожний грек зрозуміє, що це означає "переможець народів".

23. Перед мерією швейцарського міста Денікон стоять три флагштоки: якщо піднімається прапор на правій мачті, — значить у містечку народився хлопчик, якщо прапор на середній мачті, всі знають — на світ з'явилася дівчинка. Лівий прапор піднімається значно рідше — тільки коли народжуються близнята.

24. Щоб не пошкодити паркет при пересуванні меблів, ніжки слід натерти воском.

25. Найбільший собака у світі — англійський дог Зорба. Довжина —2,54 метра, вага — 140 кілограмів. Щоденно отаке "цуценя" з'їдає 4-5 кг м'яса, часнику, риб'ячого жиру та вітамінів. Але Зорба сам заробляє собі на життя: знімається у рекламі.

26. Перший прототип акваланга з'явився в Ассірії за 15 століть до нашої ери. Мішок з козячої шкіри надували повітрям через трубку. Пірнальник, прив'язавши до ноги якусь вагу, разом з мішком опускався на дно, де міг знаходитись до 20 хвилин.

27. МИКИТА — ім'я походить від грецького дієслова "перемагати". Схоже, греки любили переможців ще більше, ніж ми, якщо стільки переможних імен вигадували.

28. Дев'ятнадцятирічний американський студент Джон Стокман одного ранку прийшов до великого універмагу і з люб'язною посмішкою потискав руки усім відвідувачам, які заходили. Після того, як він потиснув руку 8643-му покупцю, повідомив оточуючим, що нарешті він встановив рекорд по кількості рукостискань, який до нього належав президенту США Теодору Рузвельту (8513 рукостискань під час прийому у Білому домі).

29. Щоб кінці шнурків, у яких відпав металевий пістон, не "кошлатилися", можна змастити їх лаком для нігтів.

30. У каліфорнійському місті Санта-Моніка проводиться щорічна олімпіада безглуздих рекордів. Наприклад, хто швидше вип'є келих пива, стоячи на голові, хто швидше пробіжить 50 метрів... на руках (рекорд 29,5 секунди), хто найдальше виплюне насіння кавуна (рекорд 16,7 метра).

31. У Японії продаються їстивні гральні карти. Густо замішану пасту з натуральних продуктів розкачують тонким шаром, сушать та нарізають прямокутниками, після чого наносять нешкідливими фарбами малюнок. Вам яку колоду? М'ясну, рибну чи вегетаріанську?

... ЗАПИТАННЯ

Чому у мешканців Землі шкіра різного кольору?
Пеньонжко Владислав, м.Тернопіль, 3-й клас.

Чому біжить вода?
Чому у білого пуделя чорний ніс?
Ручко Олена, м.Хмельницький.

Чому небо голубе?
Радчук Анастасія, м.Тернопіль.

Чому вітер дме у різних напрямах?
Щур Сергій, м.Червоноград.

Хто придумав кольори?
Як верблюд може їсти такі колючі колючки?
Романович Оля, м.Тернопіль.

Чому краби лазять боком?
Яремчук Анатолій, м.Тернопіль.

Скільки клітинок у зошиті?
Толмачов Д., м. Тернопіль.

Чому в алфавіті 33 літери?
Гемота Микола, м.Червоноград.

Чому лице людини у вигляді лиця, а не у вигляді якогось іншого предмета? Чому очі бачать, а рот ні?
Афінець Галина, м. Тернопіль.

Чому людям сняться сни?
Михальчук Наталя, м.Вінниця.

Чому Т. Г. Шевченко писав, а не співав чи танцював?
Яка група крові у амфібій?
Гелюта Микола, м.Червоноград.

«Літаєш собі? - Літай!»

Якщо цілком відверто, то я давно мріяв познайомитися з групою "Скрябін". Ледь дочекався, щоб вони приїхали до нас з гастролями — але ж дочекався, ура!

Єдина прикрість полягала в тому, що ледь вдалося мені без квитка просочитися на концерт "Скрябіна", так одразу побачив свого улюбленого Андрія "Кузьму" Кузьменка в обіймах нашого класного шеф-кухаря Во Віка. Знаєте, як це прикро! Ти продираєшся без квитка через залізобетонний мур охорони, ризикуєш власним носом і позиченим у Колібрика магнітофоном для інтерв'ю, а Во Вік, бач, уже тебе випередив! Бо він, буцім, директор лазні і головний редактор "Класу", а тому може обійматися з Кузьмою і фотографуватися на кольорову фотоплівку. Яку, до речі, я особисто купив для свого власного фотоапарата!.. Де ж справедливість, скажіть? Тут я не можу не зауважити, що, написавши альбом "Казки", "скрябіни" уявили себе здатними на все, тому і сфотографувалися на фоні космічного спускального апарата, буцім вони насправді побували на Місяці та Венері, а в перерві між цими досягненнями ще й відкрили Атлантиду. Утім — хтозна, хтозна...

Отже, я був суттєво розчарований наявністю Во Віка, який, утім, не заперечував проти мого інтерв'ю з Кузьмою. Більше того, він сам і почав усе про "Скрябіна" розповідати.

— Розумієш, Джексоне, — каже, — ти Кузьму ні про що не питай, оскільки він сам уже нічого з минулого не пам'ятає. Засів собі в студії, псує дефіцитні тепер шеллакові платівки, зображаючи "скрейдж" — це коли соваєш туди-сюди платівку, викликаючи несподіване звучання — і прагне, щоб його пісні не плутали з реп-чорницями на FM-станціях.

А насправді "Скрябін" своєю назвою має завдячувати Його Величності Випадку. Сталося так, що у 1989 році група молодих музикантів з Новояворівська записувала свій перший альбом з восьми пісень, а альбом, як відомо, мусить мати не тільки назву, але й логотип. Тобто — ім'я групи. А саме її, назви групи, музиканти ще не вигадали. Отож і було вирішено покласти всю "провину" на плечі звукорежисера альбома Олександра Скрябіна. Не напружуючи уяву, хлопці й назвали себе "Скрябін".

Тоді у складі групи грали Андрій "Кузьма" Кузьменко, Сергій "Шура" Гера і Ростислав "Рой" Домишевський. Спливло шість років — і на українському музичному ринку з'явився перший компакт-диск "Скрябіна" під назвою "Птахи". Це сьогодні, коли кожний, хто здатний відрізнити ноту "до" від ноти "ля" і має великий гаманець, може дозволити собі записати CD — аби потішити самолюбство. А "Скрябін" тоді грошей не мав, натомість мав популярність. Приміром, сам Кузьма...

— Це я, — втрутився у розмову Андрій Кузьменко.

— Це він, — погодився Во Вік.— Та от, сам Кузьма...

— А можна, я сам розкажу? — поцікавився Кузьма.

— Можна, — образився наш класний головань. — Розказуй.

— Так от, — сказав Кузьма. — За відгуками людей, яких я поважаю і до думки яких я прислуховуюсь, — тут він нишком кивнув у бік ображеного Во Віка, — найсерйознішим і найкласнішим був і залишається перший наш альбом "Чуєш біль".

Там особливо відчутний вплив Сашка Скрябіна, який змушував нас грати справжню "живу" музику. Все тоді у нас було живе: барабани, гітари, клавіші, вокал. Записувалися ми з допомогою звичайного бобінного магнітофона, про комп'ютер ми тоді ще й гадки не мали.

— А коли дізналися?

— Цілком випадково ми потрапили на студію "Нова", де зустрілися з аранжувальником Жаном Болотовим, який, до речі, й з Іриною Білик працює. Саме він і познайомив нас з можливостями видобування звукової какофонії через комп'ютер. Виявилося все дуже просто, та й звучання нам сподобалось. От ми на студії "Нова" за сім ночей і записали альбом "Птахи". Просто прийшли, сіли — і записали. Найцікавіше, що все було напрочуд легко і швидко. Композицію "Птахи", наприклад, ми записали хвилин за двадцять. Через неї ми з "Шурою" ледь не посварилися. Я придумав свою партію, а він — свою. Врешті-решт домовились використати обидві, так і помирилися. І, схоже, непоганий альбом вийшов. Як за змістом, так і за дизайном. Приміром, ми відмовились від пластмасової упаковки і вперше в Україні випустили CD у картонній обкладинці — у так званому дігіпаку.

— А що тобі більше до вподоби: живий звук чи комп'ютерна обробка?

— Розумієш, все має свої достоїнства і свої вади. Приміром, комп'ютер дає можливість скористатися навіть помилками. Так, чимало різних музичних "примочок" з'явилося в "Птахах" саме через наші помилки. Тобто, вмикали не ту обробку, відтак з'являвся цілком несподіваний для нас звук, який прикро було б не використати. Та "живе" — воно і є живе. Комп'ютер тебе якось обмежує, створює замкнений простір, хоча й допомагає копіювати партії, щоб потім не переграваати. Мені хочеться записати ще якийсь альбом з "живим" звучанням, із справжніми інструментами.

— Мої друзі, які теж пишуть музику, просили запитати: а скільки коштує запис одного альбому?

— Скажімо, на запис "Птахів" один знайомий меценат виділив нам 600 доларів. Якби не допомога студії "Нова", цих грошей нам вистачило б на три дні запису. А так ми працювали сім ночей. От самі й рахуйте. І ніхто не міг сказати, чи справді "піде" наш альбом. Та, як сам бачиш, пішов. Десь я прочитав, що "неоромантизм "Скрябіна", замішаний на сучасному українському техно і настояний на ліричних текстах, став до смаку слухачам". А ти що скажеш з цього приводу?..

Але я нічого не сказав. Бо ведучий концерту оголосив виступ групи "Скрябін", публіка оскаженіла від захвату — і ми з Во Віком побігли дивитись, як співає Кузьма. А то є справді незабутнє видовище!

А тепер настав час розповісти, як я прослизнув на концерт "Скрябіна". І взагалі — поділитися передовим досвідом відвідування престижних концертів без квитків. Тільки — ради Бога! — тримайте це в секреті й нікому не розповідайте!

КОРОТКИЙ ПОСІБНИК ДЛЯ БЕЗПЛАТНОГО ПРОХОДУ НА КОНЦЕРТИ

Припустимо, до вашого міста приїхала ваша улюблена група. Найпростіший спосіб послухати її — придбати квиток. Та що робити нещасливцям у віці 13 років, чий прожитковий мінімум обмежується 1 — 2 гривнями на тиждень? Саме їм я і наважуюсь дещо порадити.

Головне — не йти через центральний вхід. Надії прорватися з юрбою або вмовити охоронців можете зразу відмести як нездійсненні. Якщо, повторюю, ви не маєте квитка на концерт. Бо якщо навіть і маєте, але трохи запізнилися, то й тоді потрапите до залу —в найкращому випадку! — лише перед останнім поклоном артистів.

Якщо маєте друзів, які знайшли гроші на квиток, то є надія, що вам його просунуть у якусь щілинку ті, хто вже пройшов. А як охоронці поцікавляться, чому ваш квиток уже надірваний, скористайтесь одним з тисячі варіантів відповідей, тут мої поради вам уже не знадобляться.

Та не варто розраховувати на цей екстремальний спосіб просочування на концерт: особисто я жодного разу не зустрічав товариша, який би наважився викласти свої гроші за квиток. Це — деяким чином — просто ганебно для школяра.

Відтак слід вибрати один з більш-менш спокусливих методів.

1. Найкраще скористатися допомогою телебачення. Якщо концерт висвітлює цей суперпопулярний вид інформаційного спілкування з громадськістю, слід дочекатися приїзду автобуса з написом ТБ і, мило посміхаючись, запропонувати свої послуги у носінні апаратури. Коли йде група з 5-6 чоловіків з кінокамерами, триногами і світильниками, охорона не перевіряє у всіх посвідчення. Трошки розвантажувальних робіт — і ти в залі.

2. Якщо зал має окремий вхід до буфету, то не варто довго розмірковувати, а варто набрати якнайчеснішого вигляду — і з таким виразом обличчя впевнено просуватися вперед. Головне — не сіпатися туди-сюди: навіть якщо втрапив у тупик, зберігай впевнений вигляд, наче так і було задумано.

3. Старенька на службовому вході. Тут можна вдатися до такої кількості хитрувань, що й не перелічиш. На моїх очах дванадцять хлопців переконали стареньку служницю, ніби учні гуманітарного ліцею мають право безкоштовного входу до будь-якого закладу культури, хоча принаймні десятеро з них вчилися у сільськогосподарському ПТУ, а ще двох взагалі вигнали зі школи через прогули. Головне —цілковита впевненість у тому, що ти говориш, а це справляє враження на старенських тітоньок на службовому вході.

4. Продовжуючи тему, можна скористатися поганою пам'яттю подібних тітоньок. Можна назватися двоюрідним онуком, який навідався до міста, маючи на увазі передати полум'яний привіт від усього села (навіть якщо останнього разу ти був у селі разом з усім класом на картоплі). Тут бажано дочекатися, доки бабуся вийде на свіже повітря і встигнути підскочити до неї першим з решти "родичів".

5. Врешті-решт, можна просто вмовити її пропустити вас, скориставшись моментом. Момент полягає у тому, щоб вас було якнайменше (за кількістю) і якнайбільше (за ввічливістю).

6. Є ще таке старовинне слово "блат" — про нього теж не варто забувати. Бо існує категорія людей, які проходять на концерти за спеціальними пропусками або запрошеннями. Якби я знав, що Во Вік пройде на концерт "Скрябіна" за персональним запрошенням, я неодмінно б напросився в його друзі. "Блатняки" майже неодмінно проводять когось — якщо вас не більше, ніж двоє.

7. Останній — це винятковий спосіб, до якого краще не вдаватися, оскільки він небезпечний для здоров'я. Це — прохід силоміць. Він можливий тільки за умови великого скупчення людей, оскільки в будь-якому іншому випадку вас схоплять з усіма неприємними для здоров'я і репутації наслідками.

Отже, якщо ви зібралися прослизнути без квитка на концерт, варто підготуватися заздалегідь: визначити, чи працюватиме на концерті телебачення; уважно обстежити всі двері і з'ясувати, де чергує найпривабливіша тітонька похилого віку; визначити, через який вхід відвідувачів пускати не будуть — там простіше передати у щілину вже використаний квиток.

І головне — прийти щонайменше за дві години до початку концерту. Тоді ваші шанси прослизнути без квитка суттєво збільшаться. Можу заявити про це як безбілетник по житті!

ПТАХИ

Раз високо в небі
Я зустрів чужих
птахів.
Всі вони летіли
Звідтам, де і я хотів.
Крилами шуміли,
Наганяли дикий страх.
Потім в воду сіли,
Просто в мене на очах.

Приспів:

Я собі захотів
Політати десь під
небом.
Двоє гарних крил,
І мені вже ніц не треба.
Я собі захотів
Подивитися на люди.
З висоти птахів
Я побачив то, шо буде.

На старих деревах
Вони мають свої хати.
То не є далеко,
А не можна їх
дістати.
Вони мають крила
І не роблять зла нікому.
А як стане зимно,
То летять собі додому.

Приспів.

Як працюють речі

Яничари
турецька регулярна піхота, утворена у 14 столітті. Спочатку комплектувалась із полонених юнаків, пізніше шляхом насильного набору хлопчиків із християнського населення Османської імперії.

Яунде
столиця Камеруна.

Яхта
вітрильне, вітрильно-моторне чи моторне судно для водного спорту і прогулянок.

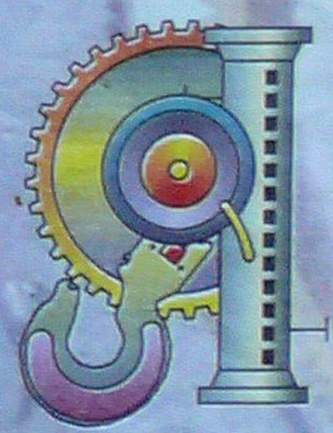

Янцзи
річка у Китаї, найдовша у Євразії — 5800 км.

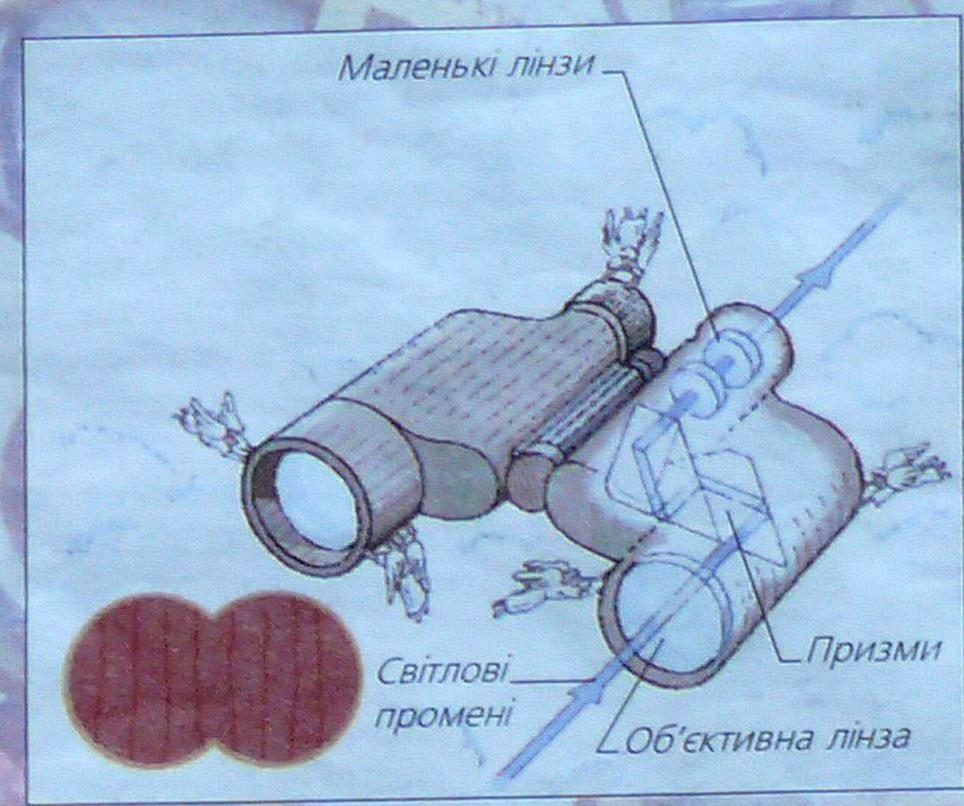

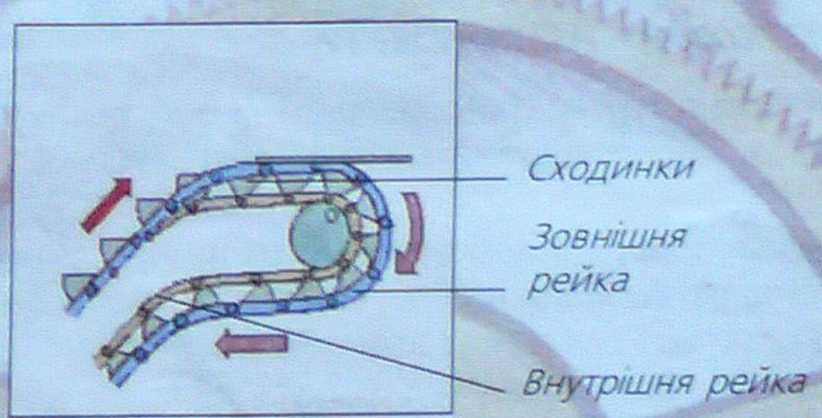

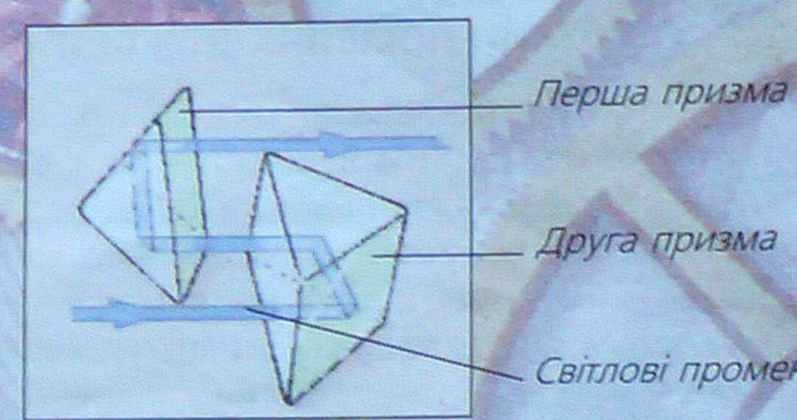

Ескалатор

Одне з моїх найулюбленіших занять — їздити на ескалаторі. Ескалатор — це такі сходи, що їздять самі у метро та великих магазинах. Сходинки ескалатора під'єднані до ланцюга, що тягне їх по спрямовуючих рейках. Сходинки рухаються по колу. Оскільки усі вони мають однакову вагу, то сходинки, які рухаються вниз, є противагою тим, що рухаються вгору. Таким чином двигун тільки забезпечує силу для подолання тертя та для перевезення пасажирів. Спрямовуючі рейки призначені для того, щоб тримати сходинки під необхідним кутом під час руху. На кожній сходинці є по два коліщатка, які їздять по рейках. Отже, сходинки знаходяться у горизонтальному положенні, коли рухаються вгору, та складаються, коли рухаються вниз під ескалатором. Величезне колесо, яке під'єднане до двигуна, рухає всю конструкцію та гумовий поручень.

Бінокль

Бінокль — це дуже корисна річ. За допомогою бінокля можна слідкувати з балкона, чи не йде до тебе додому класний керівник. З останньої парти можна списувати у відмінників, які сидять на перших партах. Біноклем навіть можна цвяхи забивати, але він для цього не призначений, і тому буде трошки незручно. З чого ж складається бінокль? Замість того, щоб розбирати цей оптичний прилад самим, краще прочитайте про його будову у журналі "Клас!".
Бінокль складається з двох маленьких телескопів. І хоч кожне око бачить окреме зображення, у нашому мозку вони комбінуються в єдину картинку.
У кожній трубці бінокля є по дві призми. Світлові промені, проходячи через об'єктивну лінзу (це те, що знаходиться найближче до об'єкта спостереження), несуть перевернуте та дзеркальне зображення. Потрапляючи на першу призму, зображення стає нормальним (не дзеркальним), а на другій призмі зображення перевертається "вниз ногами", як ми його і бачимо. Потім світлові промені проходять ще через дві маленькі лінзи, і врешті-решт ми спостерігаємо збільшене зображення того чи іншого предмета. Але якщо у тебе є бінокль, я не раджу дуже довго і часто у нього дивитись, тому що це псує зір, а через окуляри дивитись у бінокль дуже незручно.

Таємне чорнило

Ти, маючи таке чорнило, можеш відправити своєму товаришеві таємничий лист, який зможе прочитати тільки він. Бо він буде знати секрет цього чорнила.

1. У маленьку мисочку витисни трохи соку з лимона.
2. Тонким пензликом або чорнильним пером напиши на чистому аркуші секретний лист соком з лимона.
3. Коли чорнило висохне, лист можна відправити адресату.
4. Щоб прочитати цей секретний лист, влий у баночку трішки води і додай 10-20 капель йоду з домашньої аптечки. Помалюй лист цим розчином, і напис відразу ж появиться.
Але цей секрет маєш знати тільки ти і твій товариш.

ТВІЙ КОМІКС

Казала мама поважати тваринок!

Ух, ледве втік. Такі пригоди мені щось не подобаються.

SKAFSH

Почекай, куди ти квапишся? Давай спокійно...

... погово-о-римо!
WAMP!

Щось не складає доброго враження цей добродій! Будеш моїм в'язнем.

Я не боюся тебе, чудовисько! Ти ще пошкодуєш!

Ха-ха-ха!!!

Мені здалося, ніби хтось голосно і страшно сміється.

Пані загубила дорогу і не знає, куди йти?

Привіт, Радаксе, ти думав, що я тебе не впізнаю?

Ні, дуже добре, коли пам'ятаєш старих друзів і ворогів.

SHIMM

Птахи мої, де ви?

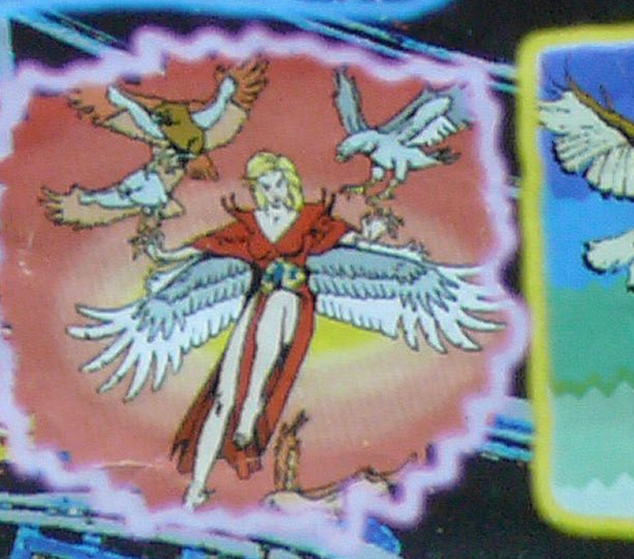

Далі буде.

Навіть
КЕВІН
з фільму
«Один вдома» передплачує журнал

Мерщій у найближче поштове відділення!

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 4 0 2 4 0